

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CXV П'ЯТНИЦЯ, 1 СЕРПНЯ 2008 РОКУ ЧИСЛО 31 VOL. CXV FRIDAY, AUGUST 1, 2008 No. 31

Барви, музика і пісні Фестивалю української культури на Союзівці

КЕРГОНКСОН, Ню-Йорк. – Фестиваль української культури, який Українська народна фундація Українського Народного Союзу влаштувала вже вдруге під патронатом Посольства України в США на оселі УНСоюзу – Союзівці 10-13 липня, відзначався розмаїттям літніх барв, народних строїв, був багатий на пісні і танці. У святі народного мистецтва взяли участь близько 5,000 гостей.

Впродовж чотирьох днів свята для них відбулися чотири великих концерти у літньому театрі оселі, діяли великий ярмарок і численні буфети. У святі брали участь люди різного віку та різних хвиль еміґрації, а також уродженці Америки українського походження.

10 липня свято розпочалося з „Гуцульского вечора", який вели музикант Андрій Мілявський і співачка Тетяна Чорній (народні пісні). Виступив дует „Бандурна розмова" (Тарас Лазуркевич і Олег Созанський), відбувся кабарет, у якому ведучими були Рон Когут та Ігор Бачинський.

У п'ятницю, 11 липня, свято продовжив продаж-показ виробів українського народного мистецтва. Коли сіло сонце, у вечірньому концерті в амфітеатрі взяли участь танцювальний ансамбль майстерні танців ім. Роми Прийми-Богачевської, „Бандурна розмова", скрипаль-віртуоз Інесса Тимочко-Декайло, співаки – Марина Склярова, гість з України, переможець в Українській телепрограмі „Шанс" (стиль „American Idol") Віталій Козловський (рок), талановитий ксилофоніст Роман Ланкіюш. До пізньої ночі тривала забава, до якої грали оркестри „Ключ" з Торонто та „Грім" з США.

В суботу зранку знову гомонів на площах барвистий ярмарок, гостей частували у ресторації. Доки батьки були зайняті розвагами і відвіданням ярмарку, їхніх дітей розважав веселою програмою „Бараболя" Рон Когут. На площах оселі відбувся чемпіонат з споживання вареників (спонзор „Аеросвіт", організатор Алекс Ґутмахер), конкурс гри ґітаристів, організований УНСоюзом.

Опівдні хор „Думка" виступив у залі „Веселки" з урочистим концертом. Опісля, о 1:30 по полудні, відбулося урочисте відкриття фестивалю. Українські американські ветерани внесли прапори України, США і Канади. Святослава Качарай заспівала національні гимн трьох держав. На сцені побували танцювальна група „Вогник" з Едмонтону, „Бандурна розмова", Заслужена артистка України Лілія Остапенко, І. Тимочко-Декайло, В. Козловський, танцюристи майстерні танцю.

(Закінчення на стор. 9)

АКТУАЛЬНА ТЕМА

Варфоломій I: „Дніпро – це український Йордан"

Петро Часто

ПАРСИПАНІ, Ню-Джерзі. – Минулої суботи і неділі, 26-27 липня, Україна на державному рівні відзначала 1020-річчя хрещення Київської Русі. У п'ятницю, 25 липня, з Константинополя до Києва прибув, на запрошення Президента Віктора Ющенка, Вселенський Патріярх Варфоломій I. На міжнародному летовищі „Бориспіль" відбулася урочиста, з почесною вартою і великою групою державних та політичних діячів, зустріч, після якої В. Ющенко, звертаючись до високого гостя, сказав, що приїзд Його Всесвятости „є знаком Божого благословення для української землі" і що підтримка з боку Вселенського Патріярха „зміцнить дух, додасть сил і єднання у вірі" українським християнам.

Дякуючи за запрошення відвідати Україну, Варфоломій I метою своєї візити назвав молитву за об'єднання усіх православних християн України в єдину Церкву і підкреслив: „Ми прибули сюди як прочани, як ті, хто надзвичайно цінує загальну і братню славу України... Ми прибули сюди, просячи благословення святого Володимира і тих багатьох святих аскетів, котрі сповідували віру у вашій країні, віддати почесті пам'яті тим, кого було

(Закінчення на стор. 15)

Президент України Віктор Ющенко та Вселенський Патріярх Варфоломій I в Києві, в п'ятницю, 25 липня.

Фото: Прес-служба Президента України

Захід України – у воді!

Через сильні зливи, що не вщухали упродовж 23-25 липня, у західних областях України вийшли з берегів річки.

Від стихійного лиха постраждали Винницька, Івано-Франківська, Закарпатська, Львівська, Тернопільська і Чернівецька області. Зруйновано громадські будівлі, транспортну інфраструктуру, десятки тисяч українців залишилися без даху над головою та засобів для проживання. Ситуація залишається напруженою.

Світовий Конгрес Українців висловлює глибоке співчуття всім нашим братам і сестрам, які постраждали від стихійного лиха.

Не залишаймося байдужими до горя наших співвітчизників та допоможімо їм своїми пожертвами. СКУ і Світова рада суспільної служби (СРСС) організовують широку акцію допомоги. Звертаємося до всіх громадських установ, Церков та до кожного українця в діяспорі з закликом допомогти жертвам повені.

Збірки проводять в США: Злучений Українсько-Американський допомоговий комітет – United Ukrainian American Relief Committee, 1206 Cottman Ave., Philadelphia, PA 19111; в Канаді: Суспільна служба українців Канади (чеки виписувати на „Pomich Ukraini Fund") – Ukrainian Canadian Social Services, Inc., National Headqurters, 2445 Bloor St. W., Toronto, ON M6S 1P7; у Великій Британії: Союз українців Великої Британії – 49 Linden Gardens, Notting Hill Gate, London W2 4HG. На вищеподані адреси просимо висилати Ваші пожертви.

Аскольд Лозинський, президент СКУ
Оля Даниляк, голова СРСС

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

СБУ називає організаторів Голодомору і репресій в Україні

КИЇВ. — Служба безпеки України (СБУ) 23 липня повідомила, що оприлюднює складений за її архівними матеріалами перший список партійних і радянських діячів, керівників каральних органів, а також документи, що були підписані ними особисто та стали організаційно-правовою підставою для скоєння в Україні Голодомору-геноциду і проведення масових репресій. Ці архівні документи беззаперечно свідчать, що Голодомор-геноцид 1932-1933 років став наслідком спланованих злочинних дій тоталітарного комуністичного режиму. Така публікація – це початок нового архівно-документального проекту і СБУ закликає Український інститут національної пам'яті, Державний комітет архівів, правознавців, фахівців галузевих архівів правоохоронних органів, вчених-дослідників голодоморів, представників неурядових організацій долучитися до праці над документальною базою для оцінки дій організаторів та винуватців Голодомору-геноциду в Україні, засудження винних в організації та скоєнні цих злочинів. Тим часом, Український єврейський комітет 25 липня заявив, що СБУ поклала на євреїв та латишів етнічну відповідальність за Голодомор в Україні. Така заява з'явилася після того як СБУ оприлюднив список організаторів Голодомору і Єврейський комітет назвав підбір прізвищ у списку тенденційним. Натомість, заступник начальника Державного архіву СБУ Сергій Кокін сказав, що СБУ подало документи в такому вигляді, в якому вони зберігалися в архівах: „Серед керівників каральних служб було дуже багато людей тих національностей, про які йде мова. І тут немає необ'єктивності. Це так було". *(УНІАН, Бі-Бі-Сі)*

Відкрито Почесне консульство ФРН

ОДЕСА. — Тимчасова повірена у справах Федеральної Республіки Німеччини в Україні Сюзанна Шютц представила 25 липня посадникові Одеси Едуардові Гурвіцу Почесного консула Німеччини в Одесі Олександра Кіфака. Одесу і ряд міст Німеччини зв'язують давня дружба і співпраця. „Останнім часом економічні і культурні взаємини розвиваються особливо активно, – підкреслила С. Шютц, – тому важливо було відкрити в цьому місті офіційне представництво". Посадник Одеси, у свою чергу, висловив упевненість, що „двосторонні зв'язки плідно розвиватимуться". Повноваження Почесного консула поширюються на Одеську, Миколаївську, Херсонську області і Автономну Республіку Крим. *(УНІАН)*

Партія Реґіонів проти виведення російської фльоти

КИЇВ. — „Підготовлений Міністерством закордонних справ законопроєкт про виведення Чорноморської фльоти Росії з української території у 2017 році має невисокі можливості на ухвалення, зокрема за нього не голосуватиме Партія Реґіонів, – повідомив 24 липня „реґіонал" Василь Хара. За відсутности стійкої парляментської більшости позиція найбільшої фракції у Верховній Раді може стати вирішальною. Водночас, з „реґіоналами" ніхто навіть не консультувався, сказав В. Хара. На думку депутата, про виведення Чорноморської фльоти Росії з України говорити поки зарано, хоча російські кораблі мусітимуть піти з Криму, адже розташування чужоземних військових баз забороняє конституція. Представник Партії Реґіонів наголосив, що його політична сила не поділяє підходу до українсько-російських взаємин, який нині сповідують Президент та Міністерство закордонних справ. *(„Майдан")*

Уряд України плянує встановити у Швеції пам'ятник І. Мазепі

КИЇВ. — Кабінет міністрів України розпорядженням від 23 липня 2008 року вніс зміни до пляну заходів з підготування та відзначення 300-річчя подій, пов'язаних з воєнно-політичним виступом гетьмана Івана Мазепи та укладенням українсько-шведського союзу. Зокрема, Кабінет міністрів доручив Міністерству закордонних справ і Міністерству культури та туризму протягом 2009 року опрацювати питання щодо встановлення монументу гетьманові І. Мазепі та увічнення пам'яті його соратників у Швеції і внести в установленому порядку на розгляд уряду відповідні пропозиції. Уряд також доручив ввести в обіг поштові марки і конверти, присвячені 300-річчю Полтавської битви, а Національному банку виготовити пам'ятну монету „Українсько-шведські воєнно-політичні союзи XVII-XVIII ст.". Як повідомлялося, в Полтаві розпочали збір підписів на підтримку зведення пам'ятника гетьманові І. Мазепі на Соборній площі у центрі міста. (*„Кореспондент"*)

Кожен п'ятий українець відчув корупцію в судах

ХАРКІВ. — У Харкові оприлюднено висліди дослідження корумпованості судової системи в Україні, проведені за підтримкою американської програми „USAID". У рамках проєкту „Гідна Україна" досліджувалися маштаби корупції в судах і ставлення до неї різних верств. Про корупційний досвід у судовій владі заявили 19 відс. опитаних громадян і 37 відс. компаній. Майже третина адвокатів і прокурорів упевнені, що корупція поширена на всіх етапах судового процесу. Бідою назвав звиклість населення до корупції співголова Харківської правозахисної групи Євген Захаров. Він уважає, що її подоланню може сприяти відкритість влади: „І з цією метою, зокрема, ми багато робили для того, щоб була припинена незаконна практика використання заборон „не для друку", „опублікуванню не підлягає". Більше того, Міністерство юстиції переглянуло всі нормативно-правові акти з ґрифом „не для друку", які були прийняті протягом усіх років української незалежности, і більше тисячі цих документів розкрило, оскільки ніяких секретів там не було, окрім корупційних дій влади". За словами Є. Захарова, понад 70 відс. рішень Европейського суду з прав людини проти України стосуються порушення права на справедливий суд. *(Інститут Масової Інформації)*

Україна зменшила зовнішній борг

КИЇВ. — У травні прямий зовнішній борг України зменшився на 0.3 відс., або на 32.8 млн. дол. і становив на 31 травня 10, 856.5 млн. дол. Прямий внутрішній борг у травні зменшився на 1.34 відс., або на 234.7 млн. грн. і становив на 31 травня 17, 233.9 млн. грн. (3, 551.9 млн. дол.). Загальний розмір прямого державного боргу на 31 травня становив 69, 909.6 млн. грн., (14, 408.4 млн. дол.) порівняно з 72, 459.5 млн. грн., (14, 348.4 млн. дол.) на 30 квітня. Загальний розмір ґарантованого державного боргу на 31 травня склав 15, 807.7 млн. грн., (3, 257.9 млн. дол.), у тому числі ґарантований зовнішній борг – 14, 806.7 млн. грн. (3, 051.7 млн. дол.), ґарантований внутрішній борг – 1, 000.9 млн. грн., (206.3 млн. дол.). Прямий і ґарантований державний борг на 31 травня склав 85, 717.3 млн. грн., (17, 666.4 млн. дол.). В квітні прямий зовнішній борг України скоротився на 1.1 відс., або на 119.5 млн. дол., і становив на 30 квітня 10, 889.3 млн. дол. *(„Кореспондент")*

24 липня 1990 року в Києві підняли прапор України

КИЇВ. — Україна 24 липня святкувала День прапора. Рівно 18 років тому перед Київською міською радою вперше замайорів синьо-жовтий прапор України. 16 липня 1990 року Верховна Рада України прийняла декларацію про державний суверенітет Української РСР. А вже 24 липня під звуки Національного гимну „Ще не вмерла Україна" підняли синьо-жовте полотнище. Цю місію доручили тодішньому заступникові голови Київської ради Олександрові Мосиюку. Заздалегідь, в Софіївському соборі Владика Володимир освятив Національний прапор, який в Київську раду урочисто на високо піднятих руках внесли десятки молодих осіб. Через 10 років після тих подій міська рада Києва ухвалила відзначати цей день офіційно як День Національного прапора. (*„Газета по-українськи"*)

МЗС закликає Росію не порушувати угод

КИЇВ. — 28 липня до Міністерства закордонних справ України викликали радника-посланника Посольства Росії в Україні Всеволода Лоскутова. Під час зустрічі виконувач обов'язків першого заступника Міністра закордонних справ України Юрій Костенко вручив представникові Росії протест щодо порушення постанови українського уряду під час святкувань Дня Військово-Морської фльоти Російської Федерації (РФ) 27 липня у Севастополі. Згідно з повідомленням, російській стороні було висловлено глибоку стурбованість ігноруванням звернень МЗС України щодо неприпустимости стрільб та пересування військової техніки під час свята. Українська сторона зазначає, що у відповідності до Угоди між Україною і РФ про статус та умови перебування Чорноморської фльоти РФ на території України від 28 травня 1997 року, російська сторона взяла на себе зобов'язання поважати суверенітет України і додержуватися її законодавства. МЗС України закликало російську сторону неухильно дотримуватися взятих на себе зобов'язань у відповідності до міждержавних угод. *(Радіо „Свобода")*

Українці назвали найбільші державні загрози

КИЇВ. — Найбільшими загрозами для України населення бачить екологічні катастрофи й енерґетичну залежність України. Про це йдеться в загальнонаціональному опитуванні населення України, висліди якого були представлені 29 липня фондом „Демократичні ініціятиви". Відповідно до опитування, найбільшими загрозами, з якими Україна може зіткнутися в найближчі 10 років, населення вважає: екологічні катастрофи – 67 відс. опитаних, енерґетичну залежність України від країн, що постачають енерґоносії – 62 відс., епідемію СНІДу – 60 відс., економічний занепад – 60 відс., техногенні катастрофи й великі аварії – 59.5 відс., ґльобальне поширення хвороб, таких як „пташина ґрипа", – 59 відс., наслідки ґльобального потепління клімату – 51 відс. Малоймовірними і майже неймовірними загрозами населення вважає великий наплив іміґрантів в Україну – 34 відс., міжнародний тероризм – 27 відс., знищення демократії, диктатуру – 25 відс., розпад України – 24 відс., зовнішні загрози територіяльній цілісности України – 23 відс., іранську ядерну програму – 11 відс., ісламський фундаменталізм – 11 відс. Загальноукраїнське опитування проводила фірма „Юкреніан Соціолоджі Сервіс" 17-31 березня. Було опитано 2,000 осіб у віці понад 18 років. (УНІАН)

Перепис могил

ЛЬВІВ. — 21 липня у Львові на Личаківському цвинтарі розпочали інвентаризацію поховань, повідомив директор музею-заповідника „Личаківський цвинтар" Ігор Гавришкевич. Працю виконуватимуть студенти „Львівської політехніки" і студенти з польського міста Кельце. „Цей процес доволі складний. Упродовж року можна провести інвентаризацію 1,300 поховань, а на цвинтарі їх понад 75 тис., отож загалом праці можуть тривати шість-сім років, – розповів І. Гавришкевич. – Інвентаризацію цвинтаря раніше вже проводили після пожежі 1848 року, потім 1988 року. Інвентаризація, яку розпочали, дасть нам змогу дізнатися, скільки всього могил є на цвинтарі". Представник Польщі д-р Тадеуш Рудковський розповів, що для польської сторони цей процес є не менш важливим, адже дасть змогу встановити точну кількість поховань його співвітчизників. *(„Львівська газета")*

Велика повінь у Західній Україні

В селищі Побережжя Галицького району Івано-Франківської области 27 липня.

КИЇВ. – В західніх областях України оголошено надзвичайну ситуацію державного значення: тут сталася найбільша повінь за останні 40 років, спричинена сильними зливами. За два дні випала двомісячна норма опадів.

Від великої води потерпіли насамперед населені пункти в басейнах рік Прут і Дністер. У Галичі Дністер піднявся на сім метрів, а нижче за течією – до 10 метрів, а висота захисних дамб – п'ять метрів. Загинули 22 особи, з них шестеро дітей. Затоплено 40 тис. будинків, понад 20 тис. людей змушені були залишити свої помешкання.

Уже 25 липня була затоплена Коломия, доїхати у Львів можна було лишень однією дорогою через Верховину. Стихія знищила 360 автомобільних мостів та 561 пішохідний, розмила понад 680 кілометрів автомобільних доріг. Зруйновані тисячі приватних садиб, електромережі, сільськогосподарські угіддя. Збитки внаслідок повеней оцінюються у 4 млрд. грн. Дійсні збитки можна буде підрахувати, коли зійде вода.

Президент України Віктор Ющенко і прем'єр Юлія Тимошенко керували на місцях ліквідацією наслідків стихії. Разом вони провели нараду з участю голів обласних адміністрацій Івано-Франківської, Львівської, Чернівецької областей, міністрів та керівників різних відомств.

В. Ющенко наголосив, що першочергове завдання – жодну людину не залишити без допомоги. Саме ж Прикарпаття потребує не просто відновлення мостів, доріг, берегових укріплень, а здійснення цього за новими технологіями і конструкціями, бо повені і паводки тут бувають кілька разів на рік.

Уряд України під час надзвичайного засідання 25 липня ухвалив надати 1.2 млрд. грн. на відновлення автошляхів, зруйнованих повінню, а також виділив 200 млн. гривень для повної компенсації людям матеріяльних збитків, яких вони зазнали від стихії.

„Це помста природи за неналежне до неї ставлення" – вважають літні гуцули. Мають бути належні закони, які захищали б народне багатство – гори і ліси.

Місцеві лісники не мають жодних засобів, щоб боротись з крадіями лісу. У кожній гуцульській хаті займаються народним промислом – роблять кухонні дошки, які продають у Москву. Дошки роблять з добротного буку, а дерево, звісно, незаконно вирубують. У селян немає іншого виходу, щоб заробити на життя: усі народні артілі, які започаткував ще у 1920 роках Митрополит Андрей Шептицький, ліквідовані. Без праці залишились тисячі гуцулів. Велике вирубування лісів пов'язане також з будівництвом престижних гірських резиденцій.

„Маштабна повінь у західних областях України є наслідком вирубування лісів у Карпатах", – вважає директор Київського еколого-культурного центру Володимир Борейко. Втративши за останні 40 років значну частину лісового покриву, Карпати нездатні утримувати вологу. Вода швидко стікає на долини, створюючи маштабні екологічні лиха. Сусідні з Україною Польща, Словаччина та Румунія вже усвідомили цю небезпеку й припинили промислове вирубування лісу в Татрах і Карпатах. Натомість в Україні ліс вирубується від початку 1960-их років.

Посол США Вільям Тейлор від імені усього американського народу висловив глибоке співчуття народові України та родинам, які втратили своїх близьких під час жахливої повені у Західній Україні. „Ми вболіваємо за успіх зусиль рятувальних служб із пошуку й порятунку зниклих без вісти. Ми роздивляємося, яким чином Сполучені Штати могли б надати допомогу у зв'язку із цією трагедією", – заявив він.

Президент України Віктор Ющенко відвідує затоплені оселі. Фото: Прес-служба Президента України.

Державне казначейство відкрило рахунок для благодійних внесків на допомогу потерпілим від стихії (число рахунку – 37117125000023, одержувач – Міністерство праці і соціяльної політики, ЄДРПОУ 00013669, банк – Державне казначейство України Київ, МФО 820172. (*УНІАН, Радіо „Свобода", „Українська правда", „Німецька хвиля").*

На Говерлі встановлено скульптуру „Тризуб"

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК. – 18 липня Президент України Віктор Ющенко відкрив на горі Говерлі скульптурну композицію „Тризуб" і разом з головами обласних адміністрацій заклав капсулю з землею, привезеною з різних реґіонів України, до мармурової стели вагою 700 кг. Під звуки гимну України глава держави підняв Державний прапор України розміром 6 на 4 метри, який виготовили у Луганську з непромокної тканини. В. Ющенко щороку виходить на найвищу гору України. Окрім голів адміністрацій, з Президентом на Говерлі побувало керівництво Секретаріяту Президента України, народні депутати, урядовці, провідники політичних партій і громадських організацій. Після встановлення державних символів – прапора України і скульптурної композиції „Тризуб" – їх освятили священнослужителі. В. Ющенко привітав всіх з успішним подоланням найвищої гори України, попри штормове попередження. У своєму виступі він сказав: „Ми є єдиним народом. Тішить те, що на Говерлі багато молоді. Це свідчення того, що молоде покоління буде єдиним у прагненні до розбудови нашої держави".

Пластуни з Івано-Франківська та Львова, разом з почесним пластуном Президентом В. Ющенком, теж взяли участь на вершині Говерли у церемонії відкриття та освячення скульптурної композиції „Тризуб". Під час акції восьмеро пластунів стояли на варті біля пам'ятної плити та щогли. Члени Пласту також допомогли Президентові підняти синьо-жовтий стяг і відкрити скульптуру.

Президент України Віктор Ющенко на Говерлі з пластунками. Фото: Віктор Гурняк

Гора Говерля є справжньою природною прикрасою як українських Карпат, так і всієї України. Хребет Чорногора, у складі якого знаходится найвища точка України – гора Говерля (2061 м) є головним ландшафтним компонентом та популярним екскурсійним об'єктом Карпат, який відвідують тисячі туристів, альпіністи і вчені з багатьох країн світу.

Вершина Говерли являє собою невеликий плаский майданчик, який дає унікальну можливість милуватися навколишнім краєвидом. З вершини Говерли прекрасно видно увесь Чорногорський хребет. Комбінація зелених і синіх відтінків віддалених карпатських хребтів залишає в пам'яті людей, що побували на Говерлі, незабутнє враження. Звідси добре видно безліч гірських селищ, струмочків, озер, а також стежок, що віялом сповзають з гір, губляться в лісистих схилах.

Оксана Закидальська

Учасники сходження на Говерлю.

АМЕРИКА І СВІТ

Р. Караджича видано трибуналові в Гаазі

БЄЛҐРАД, Сербія. — Заарештований минулого тижня колишній провідник боснійських сербів Радован Караджич 30 липня прибув до Голяндії, щоб стати перед Міжнародним трибуналом злочинів війни у Гаазі. Процес його екстрадиції розпочався вночі з вівторка, 29 липня, на середу, 30 липня, після масових заворушень у сербській столиці. Понад 40 осіб зазнали поранень внаслідок сутичок у Бєлґраді між силами безпеки і демонстрантами, які протестували проти арешту і екстрадиції Р. Караджича. Поліція застосувала слізний газ і гумові кулі проти демонстрантів, які жбурляли каміння і намагалися прорватися до урядових будівель. В акціях протесту, організованих ультранаціоналістичною радикальною партією, взяли участь понад 15 тис. осіб. Р. Караджич, звинувачений у злочинах війни і геноциді під час воєн у колишній Юґославії, переховувався від трибуналу, змінивши зовнішність та ім'я. *(Бі-Бі-Сі)*

Провал переговорів СОТ щодо лібералізації торгівлі

ЖЕНЕВА. — 29 липня учасники зустрічі Світової організації торгівлі (СОТ) у Женеві визнали провал переговорів щодо лібералізації світової торгівлі. Переговори тривали протягом дев'яти днів. Вони мали визначити, яким країнам, що розвиваються, може бути дозволено застосовувати протекціоністські заходи щодо внутрішнього ринку, захищаючи його від ввезення товарів з розвинених країн. США звинувачують Індію і Китай у спробах лобіювати протекціоністські заходи для фармерів і вразливих галузей промисловости в країнах, що розвиваються. Окрему суперечку ведуть дев'ять країн ЕС на чолі з Францією, які вимагають більшого доступу на нові ринки. Речник СОТ заявив, що переговори зайшли у глухий кут і угода опинилась під загрозою. *(Бі-Бі-Сі)*

Б. Обама виголосив промову в Берліні

БЕРЛІН. — Кандидат у президенти США від демократів Барак Обама заявив, що відновить партнерство США і Европи, якщо стане наступним президентом. Промовляючи до 200 тис. осіб, які зібралися просто неба в Берліні 24 липня, щоб послухати його промову, він сказав, що ні Европа, ні Америка не можуть собі дозволити впасти в ізоляцію в умовах таких викликів як тероризм та ґльобальне потепління. Головне сповіщення, яке намагався донести Б. Обама, – настав час, аби Европа та США знов були разом у плянах задля кращого спільного майбутнього. Під час переговорів з Анґелою Меркель Б. Обама окремо наголосив на необхідности міжнародних зусиль, аби переконати Іран закрити ядерну програму, йшлося також про кліматичні зміни, Ірак та Афганістан. Б. Обама також висловив занепокоєння зростанням напруження між Москвою та Тбілісі, наголосив і на захисті територіяльної цілісности Грузії. Раніше Б. Обама плянував промовляти біля історичних Бранденбурґзьких воріт, але Канцлер А. Меркель назвала такі пляни недоречними. На її думку, таке символічне місце не слід використовувати в цілях американської передвиборчої кампанії. На тлі успішного, як вважають, турне Б. Обами його суперник республіканець Джон МакКейн не приховує зусиль привернути увагу преси та виборців до себе. Одним з таких кроків стала трансляція виборчої реклями Дж. МакКейна у трьох американських Берлінах – в штатах Ню-Гемшир, Пенсильванія та Вісконсин. Він також сказав, що хотів би виступити в Німеччині, але вже у якості президента: „Я теж хотів би виголосити промову в Німеччині – політичну або якусь іншу, яка була б цікавою для німців, але я хотів би зробити це в якості президента США, а не кандидата в президенти. А тому ми будемо вести кампанію в самій Америці і будемо говорити про проблеми, які стоять сьогодні перед нею". *(Бі-Бі-Сі)*

Союзники Росії творять нову військову структуру

МОСКВА. — Держави-члени Організації договору про колективну безпеку (ОДКБ) – (Вірменія, Білорусія, Казахстан, Киргизія, Росія і Таджикистан – мають намір створити нову військову структуру на своїх кордонах у відповідь на розміщення елементів систем протиракетної оборони (ПРО) США на території Чехії і Польщі (так званий „третій позиційний район"). Про це повідомив 25 липня генеральний секретар ОДКБ Микола Бордюжа. „Що стосується третього позиційного району, я б хотів сказати, що це один з елементів тієї праці, яка сьогодні проводиться на рубежах держав -членів ОДКБ щодо створення нової військової інфраструктури та відновлення деяких її елементів часів Радянського Союзу", – сказав М. Бордюжа. При цьому він наголосив, що всіх членів ОДКБ непокоїть, коли навколо них виникають військові обєкти або створюються такі серйозні структури, як ПРО. „Її (ПРО), до речі, по-різному можна трансформувати. Природно, це дуже серйозно впливає на безпеку, і, звичайно, ми враховуємо це в своїй діяльності", – зауважив М. Бордюжа. За його словами, ОДКБ має намір будувати дружні і стратегічні взаємини з країнами Шангайської організації співпраці (ШОС). Членами ШОС є Казахстан, Киргизія, Китай, Росія, Таджикистан і Узбекистан. Країнами-спостерігачами при ШОС є Індія, Монголія і Пакистан. У березні 2008 року Іран подав офіційну заяву про намір стати повноправним членом організації. *(УНІАН)*

ФБР відзначає соту річницю свого існування

ВАШІНҐТОН. — 26 липня Федеральне бюро розслідувань (ФБР) США відзначило соту річницю свого існування. З часу створення у 1908 році, ФБР з невеликого відділу при Міністерстві юстиції, в якому працювало 34 слідчі, виросло до потужної організації, в якій налічується 13 тис. спецаґентів і 23 тис. осіб обслуговуючого персоналу. У 1924 році стати його керівником запропонували 26-річному Едґарові Гуверові, який відновив репутацію аґентства, котре його перші працівники вже встигли заплямувати політичними корупційними скандалами. Він зробив процес служіння законові швидше професією, ніж політичною позицією. Аґенція здобула неперевершену репутацію за розслідування різноманітних злочинів та пошук найвідоміших на той час злочинців. Але найбільше ФБР вславилось відсутністю корупції. Е. Гувер через пресу почав піднімати репутацію ФБР серед громадськости, увійшовши тим самим в історію. Е. Гувер будував ФБР як повністю незалежну, позбавлену зовнішніх втручань та впливів зі сторони. Звісно Е. Гувер був підзвітнім перед певними членами Конґресу. Він також був підпорядкований генеральному прокуророві. Але в цілому він був незалежним керівником ФБР. Після смерти Е. Гувера у 1972 році ФБР стало більш відкритим і відповідальним перед Конґресом. Керівник бюро так і не побачив того, що могло б його засмутити найбільше – одного з аґентів Е. Гувера арештували і звинуватили в шпигунстві на користь Москви. Сьогодні спецаґенти мають ширшу спеціялізацію, ніж за часів Е. Гувера. І з переходом бюро в нове століття, аґенти розуміють, що акценти нині стоять на питаннях національної безпеки, особливо що стосується контртероризму. *(„Голос Америки")*

„Міжнародна амнестія" критикує Пекін

ПЕКІН. — Китай відкинув критику правозахисної організації „Міжнародна амнестія" щодо стану з правами людини в країні. Міністерство закордонних справ у Пекіні каже, що кожен, хто знає Китай, не погодиться з тим твердженням і не втручатиметься у внутрішні справи держави. За 10 днів до відкриття Олімпіяди у Китаї „Міжнародна амнестія" оприлюднила критичну доповідь щодо стану з правами людини в країні відтоді, як Пекін було обрано столицею Олімпіяди. Тоді Китай обіцяв ґарантувати права людини і розвивати свободу слова, але автори доповіді твердять, що становище лише погіршилося: почастішали утиски засобів масової інформації і арешти активістів правозахисних організацій, дедалі більше людей засилають у виправно-трудові колонії. Організація також критикує Міжнародний Олімпійський Комітет і світових провідників, які утримуються від критики китайської влади. *(Бі-Бі-Сі)*

Десятки жертв в Іраку

БАГДАД, Ірак. — В Іраку 28 липня майже 50 осіб загинули і понад 200 зазнали поранень в результаті кількох самогубчих нападів в містах Багдад та Кіркук. 25 осіб загинули у висліді трьох вибухів у Багдаді, спрямованих проти прочан, які відвідували шиїтський храм. За даними поліції, в висліді цих нападів, які, скоїли жінки, понад 50 осіб було поранено. Загиблі були серед тисяч прочан, які прямували до храму імама Муси аль-Кадіми в переважно шиїтському районі Кадімія. В місті Кіркук 22 особи загинули внаслідок самогубчого нападу проти політичної демонстрації курдів і близько 150 були поранені. Безпека в Іраку покращилася в деяких районах досить помітно, але це не означає, що насильство припинилося. Радикальні сунітські групи, включно з „Аль-Кайдою", й надалі дуже вороже налаштовані до іракських шиїтів і продовжують напади на їхні релігійні зібрання. Події в Кіркуку також пов'язані в боротьбою за владу між головними етнічними групами – курдами, арабами та туркоманами. Нападники вдаються до дедалі більш вишуканої тактики, зокрема, використовуючи жінок для самогубчих нападів. Цього року в Іраку жінки вчинили понад 20 нападів. *(Бі-Бі-Сі)*

У Пекіні відкрилося Олімпійське селище

ПЕКІН. — „Посадник" Олімпійського селища у Пекіні Чен Жилі 28 липня отримала символічний ключ від воріт селища і відчинила їх. Перші олімпійці вже заїхали у новобудови пекінського селища за 12 днів до урочистого відкриття Олімпіяди (8-24 серпня). Китайський баскетболіст Яо Мін та атлет Лю Сян підняли прапор на церемонії відкриття. Церемонія проходила спекотним задушливим ранком, і багато кореспондентів написали про серпанок атмосферних викидів, який овівав селище, сповнене свіжозбудованих хмаросягів. Під час Олімпіяди у селищі перебуватиме до 16 тис. спортсменів. Квартирні будинки споруджено з нетрадиційно високими для Китаю вимогами щодо екологічности споруд. Для високих атлетів встановлено довші ліжка. Деякі країни висловили стурбованість рівнем санітарії і гігієни під час приготуванні їжі ,тому всі харчі, якими годуватимуть спортсменів, перевірятимуться у пересувних лабораторіях. *(Бі-Бі-Сі)*

Москва – найдорожче місто у світі

МОСКВА. — Москва - найдорожче місто в світі для проживання чужоземців. Життя в Москві в півтора рази дорожче, ніж в Ню-Йорку, Шангаї, Амстердамі і Мадриді, йдеться в порівняльному звіті цін, опублікованому 24 липня. Токіо випередив у цьому списку Лондон і зайняв друге місце. Осло перемістилося з шостого місця на четверте на хвилі подорожчання нафти. Найдорожчим великим містом у світі названа столиця Параґваю Асунсійон. Вартість життя в столиці Росії в одиницях відносного індексу складає 142.4 пункти в порівнянні з 100 пунктами у випадку Нью-Йорку, який є найдорожчим містом США і впав в оцінюванні з сьомого місця на 22. Дослідження проводиться консультантами „Mercer" і включає аналізу цін на більш ніж 200 товарів і послуг в 143 найбільших містах світу. *(УНІАН)*

Початки українського жіночого руху в Америці

Д-р Осип В. Кравченюк

З прибуттям у США в 1880-их роках перші українські жінки-іміґрантки опинилися перед незавидною дійсністю. Більшістю неграмотні, без знання англійської мови й будь-яких кваліфікацій, вони зосереджували всі свої зусилля на заробітку, працюючи домашніми служницями, робітницями в ресторанах і готелях та в різних фабриках. Коли до цих заробіткових обов'язків долучились, після одруження, численні сімейні завдання, на будь-яку участь в організованому житті на поселеннях чи на розвагу не залишалось багато часу. Єдиним місцем, де вони могли спілкуватись рідною мовою, була церква, її священик, подекуди його дружина і дяковчитель.

Першою освіченою жінкою серед іміґрантів-піонерів була Павлина Волянська (1861-1896), дружина о. Івана Волянського, у Шенандоа, Пенсильванія (про неї була наша стаття в газеті „Наше Життя“, у травні 1989 року). Крім всебічної допомоги своєму чоловікові, вона часто гостила у себе жінок, навчала їх, служила їм порадами тощо. Коли ж Волянські залишили Шенандоа (2 червня 1889 року), маси своїх і чужих людей вийшли попрощатися з ними.

В містечку Шамокін, Пенсильванія, працювали з жінками-іміґрантками Констанція, сестра о. Івана Констанкевича, його дочка Галина Вайсер, пізніше також Брониcлава Стеткевич, дружина Осипа Стеткевича, дяковчителя, потім редактора „Свободи“. Крім праці у школах, читальнях і драмгуртках, всі ті жінки писали для іміґранток листи до старого краю, служили їм перекладачами й дорадниками при підписуванні контрактів та в інших урядових справах.

Можна гадати, що ті перші контакти українських робітниць зі згаданими тут жінками, читальні і драмгуртки були першим скромним зародком організованого життя українського жіноцтва у США в перші роки еміґрації.

Тривкі підвалини організованого життя українських жінок у США поклала газета „Свобода“. Від самого початку свого існування (15 вересня 1893 року) „Свобода“ писала про потребу рівних прав для жінок, вважаючи, що багато злого в українському житті на поселеннях вдасться усунути, „коли наша жінка осягне цілковиту політичну рівність і свободу“ („Свобода“, ч. 33, 1897), а першим кроком до цього мала послужити жіноча організація.

На посилені намагання заснувати таку організацію у США відгукнувся львівський журнал „Зоря“, покликаючись на друковану у „Свободі“ від 6 травня 1897 року „Відозву до всіх русинок в Джерзі-Сіти, Ню-Йорку й околиці“ та наголошуючи, що „наші землячки на вільній, але чужій землі заходяться ліпше, ніж у рідному краю“.

Завдяки ініціятиві о. Івана Ардана, пароха церкви св. Петра і Павла в Джерзі-Сіті, Ню-Джерзі, створено в цьому місті Організаційний комітет і на його зборах у Великодню неділю 1897 року вирішено створити при Українському Народному Союзі жіноче відділення – сестрицтво. Ці збори відбулися в домі Павла Ступинського при вулиці Грін, ч. 42, в Джерзі-Сіті, при нечисленній присутності жінок, без уваги на те, що деякі неприхильні українцям люди (москвофіли і члени т. зв. „Соєдиненія“) відмовляли наших жінок від творення власної організації. Проте, перша українська жіноча організація стала дійсністю 16 травня 1897 року, і її назвали „Сестричне братство ім. св. рівноапостольської княгині Ольги“. Мотто Сестрицтва – „Які жінки – такі діти“, відзнака – жіночий капелюх, а головне завдання – допомога членам у випадку хвороби, безробіття, покалічення і смерти. Членами могли бути дівчата і жінки у віці від 8 до 35 років; вони вплачували вступне (25, пізніше 75 центів), а для дальших грошових внесків отримували щадничу книжечку.

Тривкі підвалини організованого життя українських жінок у США поклала газета „Свобода“. Від самого початку свого існування (15 вересня 1893 року) „Свобода“ писала про потребу рівних прав для жінок, вважаючи, що багато злого в українському житті на поселеннях вдасться усунути, „коли наша жінка осягне цілковиту політичну рівність і свободу“ („Свобода“, ч. 33, 1897), а першим кроком до цього мала послужити жіноча організація.

Характерно, що до першого управління Сестрицтва входили переважно чоловіки: Павло Ступинський – голова і касир; о. Іван Ардан – секретар; Марія Ступинська – опікунка хворих. Первісне число членок Сестрицтва (17) безперервно зростало і протягом п'яти років зросло до 400 членок, згуртованих у шести філіях (в штаті Ню-Джерзі – Блюмфілді, Елізабеті, Гекенсаку, Джерзі-Сіті; в штаті Ню-Йорк – Ню-Йорку і Бруклину). Для придбання фондів Сестрицтво влаштовувало різні розвагові імпрези, зокрема балі, і наприкінці 1902 року мало 1,150 дол. готівки. Воно заснувало кілька читалень і курсів для неграмотних, а своїм членам виплачувало 2,50 дол. допомоги тижнево у випадку хвороби та 100 дол. посмертного.

Можна припускати, що перше українське жіноче віче 1 січня 1900 року в Джерзі-Сіті відбулося завдяки місцевому Сестрицтву св. Ольги. На цьому вічі обговорювано справу заснування українських шкіл; цього задуму не пощастило здійснити, бо саме тоді москвофіли посилили свої намагання опанувати Українським Народним Союзом, а Віктор Гладик, редактор їхньої газети „Правда“, почав агітацію проти Сестрицтва св. Ольги.

Неспокійно було тоді також в українській церковній громаді в Джерзі-Сіті. Після виїзду о. І. Ардана до Олифанту о. Теофан Обушкевич, відомий москвофіл, намагався захопити тамтешню парафію, що викликало апатію в навколишніх громадах і привело до сповільнення діяльності Сестрицтва св. Ольги і його філій. В січні 1906 року вони провели у Блюмфілді, Ню-Джерзі, свою річну конвенцію з доповідями та рішеннями творити читальні й курси української мови для жінок, але рік пізніше припинили свою діяльність.

Тим часом „Свобода“ не припиняла своїх намагань притягнути жінок до культурно-суспільної праці й запрошувала провідних галицьких діячок промовляти до жінок-іміґранток. На її заклики відгукнулась Наталія Кобринська і Євгенія Ярошинська. Н. Кобринська стверджувала, що українські жінки можуть найкраще емансипуватися в Америці і прислужитись українській культурі, зацікавлюючи американців артистичними національними виробами, тому закликала засновувати жіночі товариства „Промислової помочі“ для збуту виробів українських жінок. Є. Ярошинська у своєму „Слові до американсько-руських жінок“ вказувала на завдання жінок „берегти наш найдорожчий скарб, нашу українську народність, гордитися нею і передати її своїм дітям“. („Свобода, 26 травня 1904 року).

Заклики Н. Кобринської і Є. Ярошинської знайшли відгомін в Америці на жіночому вічі 4 червня 1905 року. У вступному слові Емілія Струтинська говорила про незавидне становище українських жінок у старому краї і на еміґрації, зокрема на пересуди, мовляв, нашій жінці не до політики, не до віча, не до письма. Вона закликала перейняти у США все, що становить ключ до всього доброго – письменність і просвіту. Тільки такі народи, підкреслила вона, були сильними і славними, які мали свідоме і патріотичне жіноцтво. На цьому вічі присвячувано багато уваги конечності засновувати читальні, курси читання і писання, український часопис і дім для українських дівчат. Слід згадати, що Е. Струтинська очолювала створену в Чикаґо і Дітройті організацію „Союз українських жінок“, що видала в січні-лютому 1918 року журнал „Рання зоря, літературно-громадський український місячник“. Вона працювала також секретаркою створеної Українським Народним Союзом Просвітньої комісії і їздила від її імені на поселення організовувати просвітні віча, читальні, клюби й бібліотеки.

Принагідно виступала на вічах сестра Струтинської, Ірина Січинська-Рев'юк, хоч головною метою її перебування в Америці було збирати фонди на звільнення з в'язниці її брата, Мирослава Січинського. Ще у Львові вона належала до „Кружка українських дівчат“, була редактором його журналу „Мета“ й організатором його відділів. В Америці працювала членом створеної Українським Народним Союзом комісії для видання букварів. Вона померла 30 червня 1915 року у Скрентоні, Пенсильванія.

Знову таки завдяки тривалим закликам „Свободи“ організувати українських жінок і включити їх у культурно-громадське життя нашої іміґрації в Америці, дійшло до рішення Українського Народного Союзу приймати жінок у склад його Головного уряду. Таким чином, у 1908 році Марія Черемшак стала заступником голови УНСоюзу

(Закінчення на стор. 15)

Уточнення

На світлині до вістки „Пластове свято Юрія-2008“ (ч.27) були Вікторія Масна і Нора Келеґер.

В. Масна,
Норт Роялтон, Огайо

* * *

У списку пожертв до пресового фонду за червень (ч. 30) має бути – Ірина Плис.

НА ТЕМИ ДНЯ

Радникові Джона МекКейна закидають політичну неетичність

У травні англомовний щоденник „Вол Стріт Джорнел“опублікував статтю Мері Джакобі та Глена Р. Сімсона, де говориться про те, що радник і керівник виборчої кампанії Джона МекКейна, кандидата на посаду президента США від Республіканської партії, пов'язаний з працею для української Партії Реґіонів і її керівника Віктора Януковича, якого підтримує Володимир Путін.

Мова про про Ричарда (Ріка) Дейвіса, керівника виборчої кампанії Дж. МекКейна та довголітнього стратега Республіканської партії, який є співвласником „Дейвіс Манафорт Інк.“, – фірми завсідників куолуарів Конґресу, парламенту, яка аґітує на користь певного вигідного їй законопроєкту чи бажаної кандидатури. Згадану фірму він заанґажував, щоб надати українській Партії Реґіонів американського блиску, а в той же час фірма „Дейвис Манафорт Інк.“, виконуючи свою працю публічних взаємин в кулуарах Конґресу, оплачувалася фондами кампанії республіканського кандидата на крісло президента США.

Сам Дж. МекКейн підтримує політичний рух в Україні, що є протилежним до політики Партії Реґіонів. Діяльність дорадників кампанії Дж. МекКейна в кулуарах Конґресу на користь інших країн стала ще однією колодою у змаганнях на дорозі до Білого Дому.

Хоч така діяльність є леґальною, для кандидатів у президентських перегонах може бути політично небезпечною. В основному фірми, котрі працюють в кулуарах Конґресу, проштовхуючи бажані для їхніх чужоземних клієнтів справи, згідно з законом США мають бути зареєстровані в Конґресі або Департаменті юстиції. Фірма „Дейвіс Манафорт Інк.“ не є зареєстрована як аґент інших країн.

Як повідомили засоби масової інформації, 2 липня Р. Дейвіса звільнено з посади керівника виборчої кампанії Дж. МекКейна. На його місце прийнято Стіва Шміда, колишнього керівника виборчої кампанії губернатора Каліфорнії Арнольда Шварценеґера.

Московська візантійщина

„Візантійською" в сучасній політології називається нещира, двозначна, лицемірна політика, якій не можна довіритися, оскільки за кожним її словом ховається цілком інший зміст. З історії відомо, що Візантія, формально ставши християнською, насправді залишалася язичницькою, і саме це розходження між офіційною релігією та щоденним способом життя позбавило суспільство внутрішньої сили і врешті зробило імперію жертвою мусульманського наступу.

Достойною спадкоємницею Візантії, в сенсі лицемірної політики, завжди виказувала себе Росія. Такою вона залишається сьогодні, після того, як у XX ст. розпалися дві її засновані на неправді і насильстві імперії – царська і совєтська.

Час для Росії мовби зупинився, консервуючи візантійщину не тільки у політиці, але й у самій ментальності провідної верстви цієї невиправної країни. Тільки колись достатньою підставою для надимання імперських щік була мілітарна сила і готовність нею завойовувати світ, а тепер химерна доля надала Росії можливість вважати себе надпотугою на основі сировинних ресурсів. Усвідомлюючи, що запаси газу та нафти не вічні, Москва поспішає, щоб увійти в коло найсильніших у геополітиці гравців, енерґоносіями тиснучи на нібито інтеґровану Европу саме у візантійський „спосіб", розриваючи її єдність і вбиваючи клини в европейсько-атлантичні зв'язки.

Що вже казати про намагання Москви затримати розвиток Української держави, понизити рівень її незалежности, перешкодити її зусиллям, спрямованим на ґарантоване запевнення національної безпеки. Нещодавно, в середині липня, президент Росії Дмитро Медведєв своїм підписом узаконив нову концепцію зовнішньої політики Російської Федерації. Нову-стару, бо зміст її – все той же, імперський. Ось одне речення з неї: „Росія зберігає неґативне ставлення до розширення НАТО, зокрема до плянів прийняття у члени Альянсу України і Грузії".

А візантійське фарисейство у цьому випадку більш ніж очевидне: осмикуючи Україну і Грузію, Москва тим часом проводить біля своїх північних кордонів, у Баренцевому морі, спільні з НАТО військові навчання „Північний орел-2008". Офіційний Санкт-Петербурґ хлібом-сіллю зустрічав моряків НАТО. Росії, бач, це можна, а от коли у спільних навчаннях з НАТО в Чорному морі бере участь Україна, то це в очах Москви – антиросійська тенденція.

Раз-у-раз втрачаючи відчуття реальности, Кремль своєю розкольницькою діяльністю в Европі веде до відродження холодної війни і, може статися, не тільки холодної – якщо взяти до уваги найновіші економічні і військові угоди між загонистою у своєму антиамериканізмі Росією „демократів" Путіна й Медведєва і Венесуелою затятого антиамериканіста-лівака Уго Чавеса.

Західня Европа, залежна від російського газу, залишається розгубленою і не досить сконсолідованою у виробленні сильної позиції щодо Росії. І все ж розуміння важливости України в европейському світі дедалі поглиблюється. Навіть з боку німців і французів, які останніми роками забагато заглядали Москві в рот. Німецький канцлер Анґела Меркель під час недавньої візити до Києва вже спромоглася на цілком ясну настанову: „Україна буде членом НАТО". Подібний погляд висловила Франція устами П'єра Лелуша, депутата Національних зборів і радника Президента Франції: „Росіяни повинні припинити щодня шантажувати Україну та перетворювати питання НАТО на мару, на диявольську змову Заходу... Росія підписала хартію з НАТО і мусить шанувати право інших на вибір. Росія не має права вета".

Газ і нафта – це, звісно, важливі речі, але ще важливіші українські жито-пшениця, всяка пашниця – у сьогоднішньому світі, на який насувається примара харчової кризи. Тому Україна неминуче буде оцінена і буде потрібна всім. У тому випадку, певна річ, якщо вона передусім буде потрібна сама собі.

СЕРПЕНЬ В НАШІЙ ІСТОРІЇ...

Перша світова...

З початком серпня 1914 року спалахнула велика війна, відома з історії як Перша світова, хоч точилася вона переважно в Европі і саме на европейській політичній мапі найбільше позначилися її наслідки. Мабуть, Боже Провидіння передбачило в цих наслідках і долю України, створивши для неї можливість вивільнення з-під двох імперій – Російської і Австро-Угорської та об'єднання, бодай символічного, усіх українських земель в соборній Українській Народній Республіці.

Останньою краплиною, котра зрушила хистку передвоєнну рівновагу, стала подія в Сараєві 28 червня – револьверний постріл молодого сербського націоналіста, члена радикальної організації „Молода Боснія" студента Гаврила Принципа у спадкоємця австро-угорського престолу ерцгерцоґа Франца Фердинанда. Відень у своєму ультиматумі зажадав від Сербії покарання для усіх причетних до вбивства, однак, кого ж було карати, якщо все тодішнє сербське середовище жило антигабсбурзькими настроями та надіями на об'єднання південних слов'ян.

Навіть з огляду на одне це війна була неминучою, тим більше, що Росія негайно „вмочила" свої пальці в розростання конфлікту, підтримавши „братню православну" Сербію і надаючи панслов'янському рухові москвофільського змісту і напряму.

Ще задовго до війни безкомпромісний російський християнський мислитель Володимир Соловйов висловив про Сербію думки, котрі залишалися актуальними і на початку XX ст., і в його кінці: „Байдужість сербів до релігії досить відома, так само, як і їхня манія користуватися православ'ям як політичним знаряддям у братовбивчій боротьбі з хорватами -католиками".

Отож Австро-Угорщина, здаючи собі справу з давнього зазіхання Москви на Балкани, 28 липня оголосила війну Сербії, а буквально наступного дня Росія почала загальну мобілізацію задля збройного походу проти Габсбурґів.

Німеччина, природна річ, виступила на боці Австро-Угорщини, проти Росії і водночас проти Франції, російської союзниці. Англія, боячись збройного посилення німців, змушена була підтримати Францію, свого традиційного недруга. Від 1917 року на їхній бік стали й США. Цей союз називався Антантою і вийшов з війни переможцем, хоч дуже умовним і, на жаль, ніскільки не повчальним. Бо хоч війна забрала майже 10 млн. життів вояків і цивільних людей, і розпалися чотири імперії – Російська, Прусько-німецька, Австро-Угорська та Оттоманська, Европа не стала миролюбнішою і затишнішою, а людиноненависництво невдовзі перевдягнулося в нові шати – гітлерівського націонал-соціялізму і сталінського кривавого комунізму.

Східні і західні українці у Першій світовій війні опинилися по протилежних боках загальноевропейської барикади, але для них вона означала поріг національного єднання.

Щоправда, оскільки Російська і Австро-Угорська імперії відрізнялися сутнісно, то й рівень національної самосвідомости українських сходу і заходу виявився різним. Від самого Переяславу жорстоко помосковлювана Велика Україна не знайшла у собі, передусім у своїй провідній верстві, достатньої сили волі, щоб не дати проковтнути себе московським більшовикам.

Тим часом Галичині довго не забрало, аби з'ясувати, що руськість і російськість – різні речі, і що світ від Дону до Сяну – це Україна, а що цьому з'ясуванню активно сприяла освічена Австро-Угорська монархія, то й не дивно, що найсвідоміше галицьке українство було на її боці, і з нього постало славне Українське Січове Стрілецтво – братерство зброї і такого високого та чистого духу, що „усусусом" забажав стати Вільгельм фон Габсбурґ – внук передостаннього Австро-Угорського цісаря, який щирою любов'ю і повагою до своїх вояків-галичан і до української мови записався в нашу історію ім'ям українського патріота Василя Вишиваного. Від замилування вишиваною сорочкою, якої ніколи не скидав з себе, навіть став українським поетом, видавши у Відні після війни збірку „Минають дні". Ось одна строфа з неї:

До зброї! До зброї, стрільці!
Товаришів рідних згадайте,
Що мріють про волю
в холодній землі, –
Всі сили до бою з'єднайте!

Такі прості, нехитрі слова, а зміст їхній досі не застарів...

П. Ч.

СВОБОДА
Пам'ятаймо про Україну!
Видає Український Народній Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

Головний редактор – Рома Гадзевич
Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510
E-mail: svoboda@svoboda-news.com Website: www.svoboda-news.com
Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік $55.00, на півроку – $35.00. Для членів УНСоюзу
$45.00 річно, на півроку – $30.00. За кожну зміну адреси – $1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda".
Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"

Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 додат. 3041 e-mail: ukradmin@att.net
Керівник відділу оголошень	– Марійка Осціславська	(973) 292-9800 додат. 3040 e-mail: adukr@optonline.net
Передплата	– Марійка Пенджола	(973) 292-9800 додат. 3042 e-mail: ukrsubscr@att.net

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Наша допомога є необхідною

Області західньої України навістило стихійне лихо. Наша швидка і жертвенна допомога є необхідною, тому Рада оборони і допомоги Укарїні (РОДУ –УККА) сердечно просить всіх українців не залишитися осторонь, допомогти потерпілим братам в Україні.

Хто дає скоро, той дає подвійно. Я поїду 12 липня в Україну і особисто догляну, щоб Ваші пожертви потрапили до потерпілих. Чеки просимо виписувати на UCCA-RODU з зазначенням „Поводянам" і висилати на адресу: UCCA – RODU, 203 Second Ave., New York, NY 10003.

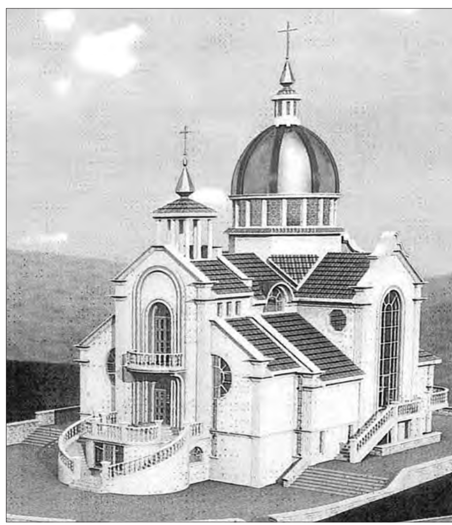
Іван Буртик,
голова РОДУ

Збудуємо храм у Севастополі

Українська греко-католицька парафія у Севастополі звернулася до Благодійної групи збереження української спадщини з проханням про матеріяльну допомогу в побудові місцевого храму Успіння Пресвятої Богородиці. До прохання додано добре опрацьовану документацію.

Всім сьогодні відоме непевне становище українства в Криму та наполегливість ворожих протиукраїнських старань, зокрема в Севастополі. Отже, якщо наші відважні земляки матимуть успіх – буде в ньому безсумнівна частка закордонних українців у збереженні наших історичних територій.

Леся Храплива-Щур,
Лондон, Канада

Проєкт Української католицької церкви Успіння Пресвятої Богородиці в Севастополі.

Українська греко-католицька церква в Севастополі отримала земельну ділянку для будівництва першого греко-католицького храму у Криму, територія якого є колискою християнства на Україні.

Відродження греко-католицької спільноти в Севастополі розпочалось в 1991 році. Було збудовано тимчасову маленьку каплицю, в якій прославляється ім'я Боже.

Звертаємось до всіх людей доброї волі з проханням про фінансову допомогу для здійснення задумів і розповсюдження в засобах масової інформації вістки про будівництво храму.

Грошові пожертви можна зробити переказами через „Вестерн Юніон", „Мані Ґрем" чи банк „Аваль". Наша адреса: вул. Хрустальова, 161, кв. 50 Севастополь, 99055 Ukraine. Тел.: (380-692) 452-924 або (380-95) 396-6111. Електронна пошта: sv.ugcc@mail.ru abo zv.ugcc gala.net.

о. Микола Квич, парох
Севастополь

Думки після прочитання „Свободи"

Після прочитання матеріялів, вміщених у ч. 25, хочу зауважити, що у Севастополі колір прапорів прибічників бльоку „Наша Україна-Народна самооборона" вийшов в друкарні не помаранчевий, а червоний.

Минулого року на Чорному морі я бачив кораблі з турецькими, румунськими і російськими прапорами, а українських навіть з далековидом не помітив. Скульптура гетьмана Сагайдачного, як і корабель його імені в бухті Омега, погоди не роблять.

На стор. 15 вміщено ілюстрований репортаж „Гості з Могилянської академії мали цікаві зустрічі в США". Автори не зазначили, що гості були в католицькій церкві, а до православних д-р Сергій Квіт чомусь не завітав. Громадська зустріч відбулася в Культурному центрі, де я теж був, „та багато інших". Аж так „багато інших" там не було.

Д-р С. Квіт володіє хистом промовця і шукає пожертв. Не знаю, скільки „меценати" (є слово – доброчинці) дали – автори не кажуть.

Університети у світі публікують довідники про своїх випускників, а також квартальні журнали, а де звіт „Могилянки"? Скільки коштує навчання у „найкращому національному"? Точних, документованих відповідей на ці запитання я не одержав.

Попередній ректор, який пішов у відставку через негаразди із землею і будинками, хвалився, що випустив 17,000 різних фахівців, а де вони тепер – це його не торкається. Кожна вища школа має і розвиває фонди розвитку. Гроші дають окремі корпорації і особи, де працюють випускники. Часом винаходи випускників є такі унікальні і прибуткові, що їх радо вшановують їхні „альма-матер".

Я бував у могилянському містечку і бачив, як там іде праця. Є там два роди студентів: ті, за яких платить держава, і діти багатеньких батьків, які не дуже стараються, але дипломи одержують.

Найбільше імпонувала їдальня, де за добрий обід я заплатив 5 гривнів. Звичайно, не всі студенти можуть собі це дозволити.

З перегляду світлин у газеті стають зрозумілими родинні і товариські зв'язки гостей з могилянки і „меценатів".

Ігор Яременко,
Фонтейн Вел, Каліфорнія

Правда пробиває собі дорогу

У 1993 році в Ню-Йорку вийшла друком об'ємиста, на тисячу сторінок, наукова праця історика-політолога британця Алена Балока „Гітлер і Сталін". Ця, як газета „Ню-Йорк Таймс" назвала, монументальна праця вміщує самої тільки бібліографії, нотаток і покажчиків на 100 сторінок. Варто тут згадати, що британський автор для своєї книжки покористувався також науковою працею про Голодомор „Жнива скорботи", що вийшла в світ у 1986 році, свого земляка, а нам, українцям, добре відомого Роберта Конквеста. Велике зацікавлення публікацією „Гітлер і Сталін" викликав розголос про неї великотиражевих американських газет. А. Балок почав свою історично-наукову кар'єру в Оксфорді і є автором багатьох публікацій.

Саме заголовок книжки спонукав мене уважно переглянути її, перечитуючи в ній відомості про Україну, а їх там немало... Головною моєю ціллю було щось знайти про Голодомор-геноцид в Україні в 1932-1933 роках в аналізі англомовних авторів і свідків. І я знайшов. Та спершу почну про відзначування 75-ліття трагічної події в історії українського народу, Голодомору, в якому загинуло мільйони людей. Ці скорботні відзначення відбуваються цього року як в Україні, так і в діяспорі, з ініціятиви Президента України Віктора Ющенка.

Росіяни, українські комуністи, реґіонали і деякі інші, яким Україна є теж батьківщиною, заперечують, що це був запланований Голод-геноцид на знищення українців, які ставили сильний опір колективізації, прагнучи і надалі свобідно обробляти свою прадідівську ниву, до якої вони так прив'язані. В цьому спротиві більшовики вбачали „український буржуазний націоналізм".

Наші недруги і вороги намагаються переконати, що голод був спричинений неврожаєм, і що це не був якийсь запланований геноцид. Сучасником цих жахливих подій був горезвісний Волтер Дюранті, який перебував у Москві як кореспондент американської газети „Ню-Йорк Таймс". Був нагороджений Нобелівською премією за свої „талановиті" репортажі. Він впевняв, що жодного голоду в Україні нема, і публічно висміював тих, що писали чи говорили про масовий голод в Україні. Хоч приватно він доніс британській амбасаді 23 вересня 1933 року про те, що через брак харчів загинуло приблизно 10 мільйонів людей, але ця інформація була замовчена британською амбасадою. Однак, британський кореспондент Мелком Маґаридж в одному із своїх репортажів, між іншим, писав, що Україна, „... одна з найбільших урожайних країн світу доведена до гнітючої пустелі".

Автор пише, що люди почали гинути з голоду взимку 1932-1933 року, а масово вимирали від березня 1933 року. Він також стверджує, що Сталін вже був готовий у 1929-1930 роках розправитися з українським національним ухилом, який, він був певний, спричинив труднощі колективізації, а базу українського націоналізму він вбачав у багатших землевласниках. Куркулів звинувачував як носіїв націоналістичних ідей, а націоналістів – як надхненників куркульства. Автор також підкреслює, що в жодній частині СРСР колективізація не була такою жорстокою і маштабною, як в Україні.

Заторкнув автор й знущання над українською мовою ще в царських часах. Він пише: „У 1863 році царським урядом було проголошено, що такої мови, як українська – нема, а є лише діялект російської, який, за наказом уряду, був заборонений по школах, в газетах і книжках. Захід без застанови прийняв таке твердження Росії, не подумавши над тим, що в інших европейських країнах можуть бути подібні мови і мати той самий корінь свого походження, але національно й культурно відрізняються, як, наприклад, Портуґалія і Еспанія, Норвегія і Швеція, Голяндія і Німеччина. Так, як в інших слов'янських країнах, національна ідея і мова збереглися вижили не серед професійної кляси, яка була російська або зросійщена, а серед поетів, інтелектуалів, а головно – серед селянської верстви народу".

Володимир Колюбінський,
Фініксвил, Па.

Чин для української опери

Щиро дякую Комітетові допомоги України „Приятелі руху" і голові комітету Романові Ричкові за їхню підтримку праці над українськими перекладами світових опер і пожертву 1,000 дол. Також глибока подяка за побажання від комітету дальших успіхів у виконанні цього проєкту.

Адріян Бриттан,
Ню-Йорк

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Найщиріша подяка усім добродіям, працівникам та артистам

Другий Фестиваль Української культури на Союзівці вже закінчився. Нас підтримала численна публіка, були прекрасні концерти, погода також сприяла. А тепер час на відпочинок і роздуми.

Ми всі піднесені на дусі. А найбільш зворушливим аспектом цілого спектаклю була кількість добродіїв, які віддали свій дорогий час і зусилля, щоб допомогти Союзівці.

Одні невтомні, віддані добродії багато годин пражились під гарячим сонцем, подаючи смачні страви при „Шведськім буфеті", інші вистоювали при вході, збираючи вступні внески, треті продавали холодний чай спраглій публіці. Всі були готові виконувати будь-яку роботу.

Я дуже вдячна всім за такий вияв солідарности, відданости, і рада, що Союзівка вкоренилася глибоко в серцях і душах цих незамінних людей.

Добродії були різного віку – старші, молодші та навіть діти. Включилися також організації і стали на допомогу. Відділ ч. 95 Союзу Українок з Кергонксону керував „Шведським буфетом" в суботу вдень, а група українців з Бруклину (молоді, професійні сили) продавала холодний чай глядачам, призначивши весь прихід на потреби Союзівки.

Ці всі ,,ангели-добродії" виконували все що треба, щоб забезпечити успіх Фестивалю.

Відома усім гостям Союзівки Стефа Гаврилюк звичайно працює в крамничці, але цим разом присвятила Фестивалеві свою суботу, подаючи гостям смачні вареники.

Ревізор УНСоюзу Славко Тисяк разом з Романом Гаврилюком невтомно слідкували, щоб завжди і у всьому був порядок.

Виявів глибокої відданости добродіїв є багато, але я хочу поділитися кількома неперевершеними прикладами.

Зайшовши помити руки, зустрічаю одну з наших добродіїв, молоду жінку, вчительку, яка стоїть, зігнувшись, і збирає сміття. ,,Що ти тут робиш?"– питаю здивовано. А вона відповідає: „Зараз у буфеті досить спокійно, а мені стало жаль, що наші працівники-прибиральники так тяжко працюють, тому вирішила їм допомогти".

Також варто зазначити другий приклад неперевершеного добродійства. В неділю несподівано велика кількість гостей спричинила довгу чергу під час обіду. Зайшовши, бачу таку картину: за гарячим ґрілем, облиті потом, смажать ковбаски наші гості Христина Пітерс і Микола Процюк.

,,Та чому ж ви бідні тут працюєте?" – питаю.

„Ми вирішили допомогти. Всі такі обтяжені роботою, а у нас є час. Чи можна?" – усміхнено питають.

„Чи можна, питаєте? Авжеж!"

Що за прекрасні ,,ангели"! Скільки разів за ці три дні до сліз довели мене такі вияви доброти і відданости!

Багато цих добродіїв не такі видимі, бо працювали невтомно багато місяців, щоб здійснити цей фестиваль. Підготувань багато. Визнання належиться Христині Лев, яка допомогла у пошуку артистів, а також у приготуванні афіш і реклям.

Не можу не згадати Богданну Пузик, яка місяці наперед організовувала ярмарок народних промислів.

Також подяка належиться Саші Ґутмахерові, який не тільки забавляв нас під час чемпіонату з поїдання вареників, але влаштував прес-конференцію з приводу фестивалю, та допомагав знайти спонзорів.

Упорядковував концерти та полагоджував всі аспекти програми Андрій Стасів, ще один з прекрасних молодих професійних сил, які готові допомогти Союзівці. У тісній співпраці з Анею Богачевською-Лонкевич він подбав, щоб ці концерти були такі прекрасні.

Додало імпозантности до відкриття фестивалю чудове сопрано Святослави Качарай, яка виконала гимни України, США і Канади. Українсько-Американскі ветерани виступили з презентацією прапорів.

Не існує кращої команди, яка відповідала б за всі організаційні аспекти проведення фестивалю, ніж Андрій Кейд, Михайло Ядлицький, Христина Кукуруза, Таня Благітка, Соня Семанишин, Андрій Соневицький та їхній персонал.

А при цьому найбільша заслуга та глибока подяка належиться Несторові Паславському, управителеві Союзівки. Його спритність, уміліcть і талант організатора гідні подиву. Без нього фестиваль не відбувся б!

Хочу також відзначити Оксану Тритяк, мою „праву руку", яка завжди мала напоготові питання: „ Чи я потрібна тобі?"

Тішуся, що стільки союзовців включилися до праці. Як і в минулому, Ґлорія (Славка) і Дональд Горбаті енерґійно допомагали. Микола Філь вітав наших достойних гостей.

Евген і Марійка Осціславські цілий день з ентузіязмом представляли ідеї УНСоюзу перед публікою з наміром надбання нових членів. Допомагали їм Марійка Дрич, Оксана Станко та Лонгін Старух.

Цей фестиваль відбувся під патронатом Посольства України в США, тому хочу щиро подякувати Послові України в США, достойному д-рові Олегові Шамшуру та його команді за тісну співпрацю, за його теплі слова та за допомогу в отриманні віз для артистів з України.

Сердечна подяка Генеральному консулові України в Ню-Йорку достойному Миколі Кириченку, який своєю присутністю завжди підтримує всі наші імпрези.

А також Послові Юрієві Серґєєву, Постійному представникові України в ООН, за участь у нашому фестивалі.

Кошти, пов'язані з фестивалем, великі, тому ми хочемо висловити подяку нашим спонзорам: „Самопомочі" з Ню-Йорку – найбільш потужній Українській Кредитовій Спілці в Америці, яка щедро підтримує українську громаду, компанії ,,Аеросвіт-Українські авіолінії", яка допомогла з перевезенням артистів з України, і телефонічній компанії ,,МастерКол".

На кінець, від імені УНСоюзу, хочу висловити найщирішу подяку кожному з цих добродіїв, працівникам та артистам, які об'єднали всі свої зусилля, щоб цей фестиваль відбувся. Кланяюся кожному з них за їхній невтомний вклад і велику любов та відданість до Союзівки, як Центру збереження нашої спадщини.

Неперевершена слава і честь вам всім!

Разом здобудемо!

Ще раз дякую!

Рома Лісович

Вшановано багаторічну працю Іллі Матіяша

АЛИКВІПА, Пенсильванія. – Український клюб при 120-му Відділі УНСоюзу 28 червня на своєму восьмому прийнятті-бенкеті надав 12 нагород-стипендій студентам, яких прийнято до вищих навчальних закладів.

Стипендіяти, яких прийнято до вищих навчальних закладів. Крайній зліва – Ілля Матіяш.

Також вшановано довголітнього члена і громадського діяча Іллю Матіяша присвоєнням звання „Людина року".

І. Матіяш – колишній секретар, радний, голова, заступник голови, а останні 20 років – скарбник клюбу, секретар-організатор 120-го Відділу УНСоюзу. Його відзначено за віддану працю, утримання Українського клюбу, утвердження українського імені в околиці.

Почесну плякету вдячности вручила І. Матіяшеві Джінсі Кармазин – керівник програми в присутності голови клюбу Марка Фокса та гостей.

Дженіфер Ваночі

Зліва: Марк Фокс, Джінсі Кармазин, Ілля Матіяш.

Барви, музика і пісні Фестивалю української культури на Союзівці

На відкритті фестивалю гимни США, України і Канади виконала Святослава Качарай.

Зліва: касир УНСоюзу Рома Лісович, соліст Віталій Козловський, національний організатор УНСоюзу Оксана Тритяк.

На відкритті фестивалю (зліва) касир УНСоюзу Рома Лісович, Постійний представник України в ООН, Посол Юрій Сергеєв, Посол України в США Олег Шамшур, Генеральний консул України в Ню-Йорку Микола Кириченко, Президент УНСоюзу Стефан Качарай, Святослава Качарай.

Юні працівники з частування громади.

Танець „Рушник“ виконують танцюристи майстерні танцю.

Під час розваг біля „Веселки“.

(Закінчення зі стор. 1)

Суботнього вечора відбувся головний концерт фестивалю. На початку присутні вітали почесних гостей – Посла України в США Олега Шамшура, Постійного представника України в ООН, Посла Юрія Сергеєва, Генерального консула України в Ню-Йорку Миколу Кириченка.

Почесним гостем був член Палати представників США Моріс Гинчі (Дем.-Ню-Йорк), який розповів про своє українське походження в інтерв’ю програмі українського Першого каналу.

Залога Українського телебачення під час фестивалю працювала на Союзівці й узяла численні телеінтерв’ю з його організаторами, громадськими діячами і гостями.

Увечорі в суботу на забаві грали оркестри „Заграва“ і „Ґрім“.

В суботу увечорі і в неділю знову відбулися концерти, були продовжені розважальні імпрези. Особливе піднесення викликали виступи танцюристів майстерні, яка відбувається під егідою щойно створеної Академії танцю ім. Р. Прийми-Богачевської. Своїм темпераментом і майстерністю танцю вони зачарували гостей фестивалю.

Спонсорами фестивалю на Союзівці були Федеральна кредитова кооператива „Самопоміч“ з Ню-Йорку, компанії „Аеросвіт - Українські авіолінії“, „MasterCall Communications“.

Фоторепортаж з фестивалю на Союзівці – на стор. 12-13.

Фото: Христина Сизоненко, Рома Гадзевич, Рос Челяк, Оксана Тритяк.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Відзначили свято –День батька

НЮ-ЙОРК. – Громадське свято з нагоди Дня батька 42-ий відділ Організації оборони чотирьох свобод України (ООЧСУ) організував 15 червня на садибі монастиря Отців Василіян в Глен-Кові, Ню-Йорк.

Свято розпочалося Службою Божою, яку відправив ігумен о. Кирило Іщук. Він привітав батьків із святом і виголосив відповідно до нагоди проповідь, а також дуже схвально висловився про працю 42-го відділу ООЧСУ, особливо про допомогу церквам в Україні і діяспорі.

Присутніх привітав голова відділу Дмитро Трояновський. З привітом до батьків звернулася Ірена Трояновська.

Інесса Тимочко-Декайло подарувала присутнім низку українських пісень, які вона чудово виконала на скрипці.

Справжню українську атмосферу створила українська музика – про це подбав Теодор Барняк.

На свято приїхали гості не тільки з Лонґ-Айленду, а й з усього Ню-Йорку, Ню-Джерзі і Пенсильванії. Їх приваблює морська вода, чистий пісок, гарна природа. За українським звичаєм, на святі було багато різноманітної їжі. На спортовому майданчику грали у відбиванку. Довкола звучала українська пісня і музика.

Найбільше потрудився для свята Д. Трояновський. Вся його родина йому допомагала, особливо дружина Ірена, яка приготувала для всіх каву і солодке, провела льотерію. Родині Трояновських допомагав Петро Беньо.

Катерина Мицьо

З турботою про українок в Італії

До „Свободи" надійшов звіт про працю у 2007 році радника з українських питань в міській раді Риму, голови Асоціяції українських жінок-робітниць в Італії, члена управи Світової федерації українських жіночих організацій Тетяни Кузик. Вміщуємо його короткий виклад.

Впродовж року Т. Кузик дев'ять разів виступила з доповідями та повідомленнями про Україну та життя її громадян в Італії, зокрема в міській раді, на Святі сусідів, шкільному святі для чужинських дітей, у жіночому відділенні в'язниці Ребібія, на презентації брошури „Праця домогосподарок", в Неаполі на зустрічі з прем'єром України Юлією Тимошенко, у Валенсії на міжнародній конференції української діяспори, на відкритті Італійсько-української асоціяції в Калабрії. Т. Кузик також брала участь у здійсненні проєктів „Недільна школа для українських дітей", „Свято матері в Римі", врученні нагород „Рим-Київ", відзначенні 75-річчя Голодомору в Україні, міжнародному конкурсі дитячих малюнків „Мої душа" та ін. У вересні минулого року вона взяла участь у Національній конференції з питань іміґрації у Флоренції.

За її участи в Римі перебували делеґації департаменту освіти міської ради Києва, директорів національних парків України, українських артистів та представників Міністерства культури на Святі Незалежности України у Римі.

Діти вчаться малювати в студії

НЮ-ЙОРК. – Виставки Мистецької студії культурного центру Українського комітету Америки експонуються в трьох місцях – в залі при Українській православній церкві Всіх Святих (206 East 11th St.), в залі Катедри св. Володимира (160 West 82nd St.), в Мистецькій студії (203 Second Ave.). Діти вчаться рисунку, живопису, композиції від 4 жовтня 2002 року. За цей період навчилися понад 40 дітей і декілька дорослих.

Ніби недавно Олеся Грицик, Божена Дергало, Оля Мостова почали, яка кажуть, з чистого аркуша, а вже будують кожний предмет натюрморту в площині і в просторі з допомогою олівців, фарб, а головне – мислення.

Поступово натюрморти стають кращими у Христини Бах, Северина Козака, Матейка Бах. Студійці дарують кращі свої твори батькам або відсилають рідним в Україну. Мартуся і Михайлик Антонови навчаються в студії вже четвертий рік. Вони малюють складніші натюрморти, добре виконують копії з творів.

М. Антонів виборола друге місце в конкурсі мистецьких деклімацій, що відбувся в школі св. Юра в Ню-Йорку. Старший брат її Іван Антонів, як і Остап Гладун, Віталій Сірош, Арсен Деркач навчаються у вищих школах з мистецьким нахилом. Про їхні твори писали в газетах. Віталій і Павло Сіроші робили рисунки про трагедію в Чорнобилі. Ми вітали Президента США Джорджа Буша з 60-літтям і отримали від нього добрі побажання.

При зустрічі української діяспори у Вашінґтоні біля пам'ятника Тарасові Шевченку ми ознайомили громадськість і Президента України Віктора Ющенка з одним твором студійців – про Чорнобиль. Ілона Михайлів і Марта Бажанська зробили вражаючі твори про Голодомор-геноцид в Україні у 1932-1933 роках.

Кредитівка „Самопоміч" допомогла зробити багато копій з цих творів. Їх наклеювали на тверді основи і роздавали людям. Діти і дорослі несли наші твори в колонах Жалібної ходи від церкви св. Юра вулицями Ню-Йорка до катедри св. Патрика.

Наші громадські організації підтримують нас. Діти вдячні за турботу і зичать всім козацького здоров'я, щоб розквітала наша громада, щоб багатіли наші славні кредитівки, які допомагають нам.

Василь Барабаш,
керівник студії

Зліва: Христина Бах, Марта Антонів, Василь Барабаш – керівник Мистецької студії, Матейко Бах і Михайло Антонів.

Гість Гантеру – актриса Галина Стефанова

ГАНТЕР Ню-Йорк. – Ім'я Галини Стефанової добре відоме всім, хто цікавиться театральним мистецтвом в Україні. Вона – актриса з великим і оригінальним талантом, яскравим вмінням виявляти людські почуття. 2, 3, і 9 серпня Г. Стефанова зіграє на сцені Ґражди три монодрами: „Стіна" за п'єсою Юрія Щербака, „Палімпсести" за листами та віршами Василя Стуса та „Польові дослідження з українського сексу" за романом відомої сучасної письменниці Оксани Забужко.

Г. Стефанова народилася в Маґаданській області, в Росії, в родині політв'язнів. 10-річною дитиною приїхала до Львова де, за її словами, пережила „всі стадії приниження, таврувань як дитина ворогів народу." В 1979 році вона закінчила Київський державний інститут театрального мистецтва ім. Івана Карпенка-Карого, а в 1987 році – філологічний факультет Київського університету ім. Тараса Шевченка. Дебютувала в столичному Молодіжному театрі, де виступала впродовж 11 років.

Галина Стефанова

В 1991 році актриса перейшла до незалежної творчости, втілюючи найрізноманітніші творчі проєкти. Співпрацює з німецько-українським проєктом Вальтера Мосмана „Музика і тексти". З 1999 року бере участь у вечорах, присвячених творчості В. Стуса які проводяться у різних містах України. В 1997 році Г. Стефанова отримала „Київську пектораль" за виконання ролі Варвари Репніної у виставі „Стіна", в 2000 була лавреаткою премії В. Стуса, а в 2002 році одержала премію ім. Дмитра Нитченка. Під сучасну пору актриса співпрацює з театральним центром ім. Леся Курбаса в Києві.

Вистава „Стіна" про стосунки Тараса Шевченка з княжною Репніною є для актриси найулюбленішою. Тема, порушена у виставі „Палімпсести" для Г. Стефанової також близька і болюча Адже ж В. Стус був засланий в Маґаданську область, де в 1940-их і 1950-их роках був ув'язнений батько Г. Стефанової.

У виставі використано епізоди, які яскраво віддзеркалюють трагедію В. Стуса і його велику внутрішню силу.

Тож всі любителі українського мистецтва взагалі, а театрального зокрема, повинні обов'язково використати рідкісну нагоду побачити на сцені Ґражди в Гантері неперевершену Галину Стефанову. Додаткові інформації можна дістати, телефонуючи на число (518) 989-6479.

Н.С.

ДОРОГІ ЧИТАЧІ!

„Свобода" приймає привітання з нагоди

17-ої РІЧНИЦІ НЕЗАЛЕЖНОСТИ УКРАЇНИ

Запрошуємо всіх зацікавлених, громадські організації і підприємства надсилати свої привітання

до 15 серпня 2008 року

Спеціяльні ціни на привітання

Розмір	Ціна	Розмір	Ціна
1/8 сторінки	50.00 дол.	1/2 сторінки	200.00 дол.
1/4 сторінки	100.00 "	1 сторінка	400.00 "

У привітаннях можна висловити подяку і пошану до тих рідних, близьких і знайомих, котрі прислужилися до досягнення незалежности; включити уривки з Ваших найбільш улюблених віршів; висловити побажання щодо дальшого шляху України.

Просимо надсилати привітання на адресу:

„Svoboda",
17 Anniversary Greetings
2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Тел.: (973) 292-9800 дод. 3040 • Fax: (973) 644-9510
e-mail: adukr@optonline.net

Просимо подати вашу адресу і число телефону.

Громадський комітет для відзначення 17-ої річниці Незалежности України у Філядельфії

запрошує на святкування

17-ої РІЧНИЦІ НЕЗАЛЕЖНОСТИ УКРАЇНИ

яке відбудеться

в суботу, 23 серпня 2008 р., о год. 5 по пол.

в Українському Освітньо-Культурному Центрі
в Дженкінтавн, Па.

ПРОГРАМА

Відкриття – **інж. Методій Борецький**, *Голова Громадського комітету*
Апель молоді – Пласт і СУМ
Акт проголошення Незалежности – Представник молоді
Національні гимни – **Дмитро Терлецький**
Молитва – **Кир Стефан**, *Митрополит УКЦ в США*
Промова – **д-р Орест Попович**, *Голова НТШ Америки*
Хор – Молодіжний хор Української Баптистської Церкви
Танець „Привіт" – Танцювальний ансамбль **„Волошки"**
Хор – Камерний хор **„Акколада"**
Хор – Чоловічий хор **„Прометей"**
Молитва – **Архиєпископ Антоній**, *Голова Консисторії УПЦ в США*

Майстер церемонії: **Євген Луців**

Вступ: 10 дол. – дорослі (вільний для молоді і студентів)

В 4-ій год. по пол. перед концертом буде показаний цікавий фільм про відзначення 16-ої річниці Незалежности України в Києві.

Громадський комітет сердечно запрошує українське громадянство, зокрема нашу молодь прийти на згадану імпрезу.

Українська Євангельська церква

закликає:

Вивчайте Біблію, живіть за Словом Божим!

На пожертви нашої громади щотижня на цьому місці ми стисло розповідаємо про кожну з 66 книг Біблії

106. Книга Естери, 6: цар пригадав послугу Мардохея

Перший урядовець царя Ксеркса Аман приготував шибеницю для юдея Мардохея і чекав нагоди, щоб дістати дозвіл царя на страту свого недруга. А цареві вночі не спалося і він звелів читати літописи. З них вичитали, що Мардохей викрив змову проти царя, але не був нагороджений за це. Вранці прийшов Аман і цар запитав у нього, якої шани заслуговує чоловік, який прислужився цареві. Аман гадав, що йдеться про нього, то сказав, що треба того чоловіка в царських шатах, на царевому коні і з вінцем царя вивезти на майдан і там прославляти. „То зроби це Мардохеєві", – наказав цар. Після цієї події запросили Амана на обід, який приготувала царю його кохана дружина Естера, родичка Мардохея, яка мала намір під час бенкету переконати царя не знищувати юдеїв.

Запрошуємо Вас до Української Євангельської церкви в місті Юніоні, Н. Дж. У нашій церкві проводяться Божі Служби: щонеділі – о 10:30 ранку, а також щосереди –о 7-ій години вечора. Кожної неділі, о 9:30, діють школи з вивчення Біблії – для дорослих і дітей. Щосереди, о 5-ій вечора, проводиться роздавання харчів для потребуючих.

Наша адреса: 2208 Stanley Terrace, Union, NJ 07083. На цю адресу можна надсилати запитання з приводу прочитаних переказів Біблії. Телефон: (908) 686-8171. Електронна пошта: ueag@verizon.net

Пастор **Володимир Цебуля**
Тел.: (908) 591-0800

Барви, музика і пісні Фестивалю української культури на Союзівці

„Бандурна розмова“ (Тарас Лазуркевич і Олег Созанський).

Рома Лісович представляє хор „Думка“ з Ню-Йорку (диригент Василь Гречинський).

Сердечне вітання гостям українського фестивалю.

Дітей і дорослих розвеселяли Ігор Бачинський і Рон Когут.

„Привіт“ у виконанні ансамблю майстерні танців.

Багато гостей біля „Веселки“.

Меткі козаки на Союзівці.

Велику зацікавленість викликали рельєфи па історичні теми мистця з Конектикату Богдана Леся, члена УНСоюзу.

Президент УНСоюзу Стефан Качарай (зліва) вручає нагороду переможцеві змагання з поїдання вареників. З мікрофоном – Алекс Ґутмахер.

Барви, музика і пісні Фестивалю української культури на Союзівці

Зліва: Марина Склярова, гість з України Віталій Козловський, скрипаль-віртуоз Інесса Тимочко-Декайло.

Кіоск Українського Народного Союзу.

На сцені – танцювальна група „Вогник" з Едмонтону.

Охочі до прохолодних напоїв.

Грає ксилофоніст Роман Ланкіош.

Наступний Фестиваль української культури відбудеться на Союзівці, орієнтовно, 16-19 липня 2009 року.

Лавреати видавництва „Смолоскип“

КИЇВ. – 22 червня у будинку видавництва „Смолоскип“ відбулося вручення нагород переможцям літературного конкурсу видавництва 2008 року. Жюрі у складі Наталки Білоцерківець, Ростислава Семкова і Сергія Яковенка визначили найкращі твори у номінаціях поезії і прози. Нагороди вручав директор видавництва Ростислав Семків.

Анна Багряна – лавреат другої премії за роман „За Габією або усупереч забобонам“.

Максим Солодовник – лавреат другої премії за збірку віршів „Наторбаніч“.

Юля Стахівська – лавреат другої премії за збірку віршів „Червоні чоловічки“.

Лариса Радченко – лавреат третьої премії за збірку віршів „Анаграма почуттів“.

Дарина Березіна – лавреат третьої премії за збірку ліричних мініатюр „Мимо жанру“.

Любов Якимчук – лавреат третьої премії за збірку віршів „Чайна церемонія в одному пакетику“.

Микола Шпаковський – лавреат третьої премії за збірку поезій „P. S./De Profundis“.

Наталя Пасічник – лавреат заохочувальної премії за текст „Епістолярій“.

Володимир Чернишенко – лавреат заохочувальної премії за текст „Ломехуза“.

Відзначено поезію Оксани Бабенко, Ольги Кирилової, Олени Пашук, Валерії Піщанської, Тетяни Сладковської, Люцинди Хворост; переклади Анни Багряної; прозу Ольги Василюк, Галини Павлишин та Олени Руденко; дитячі твори Оксани Лущевської та Анастасії Мельниченко.

Варфоломій I...

(Продовження зі стор. 1)

закатовано в роки лихоліття. Ми прийшли сюди, щоб схилити наші голови перед трагічними жертвами Голодомору... і щоб побачити Дніпро, український Йордан, де святилися ваші прабатьки“.

Того ж дня, в п'ятницю, Патріярх Варфоломій I і Митрополит Української Православної Церкви Московського патріярхату Володимир (Сабодан) відслужили у Києво-Печерській Лаврі Молебень з нагоди 1020-річчя хрещення Київської Русі. А увечорі Вселенський Патріярх відправив Святу Літургію у Софіївському соборі Києва та освятив відновлену Царську браму і дзвони.

В суботу, 26 липня, до української столиці прибули на святкування 1020-річчя хрещення Київської Русі Патріярх Російської Православної Церкви Алексій II, а також провідники багатьох помісних Православних Церков, серед них – Архиєпископ Греції Єронім, Албанії – Анастасій, Празький і Пряшівський – Христофор, грузинський Патріярх Ілія II та інші.

Урочистість події і значущий маштаб її відзначення – це лише зовнішній бік пресових повідомлень, тим часом поміж рядками майже всіх текстів прочитується тривога за сьогоднішній стан православ'я в Україні – стан церковних поділів, який істотно гальмує розвиток незалежної Української держави, стримує процеси дозрівання української національної самосвідомости, залишає Україну розірваною між російським Сходом та европейським Заходом.

Усвідомлюючи гостроту і доленосність цього питання, державний провід України визнає особливу ролю православ'я в оздоровленні українського суспільства. Про це говорив Президент В. Ющенко на зустрічі з членами Всеукраїнської Ради Церков, що відбулася в Києві 23 липня, і наступного дня, 24 липня, – на відкритті конференції „Реґіональний діялог між Православними Церквами та фракцією Европейської народної партії в Европарляменті“. „За своїми моральними і духовними традиціями ми є невід'ємною частиною Европи. Ми маємо повне право жити у спільному европейському домі, це наша стратегічна мета і ми її досягнемо“, – підкреслив керівник Української держави – і це підкреслення треба розуміти як відповідь на активні, просто таки затяті спроби Московського патріярхату зберегти вплив на Україну, а цей вплив, знаємо, не тільки і не стільки релігійний, як політичний, неоімперський. Недаремно російський президент Дмитро Медведєв під час недільного виступу, 29 червня, у московському храмі Христа Спасителя з задоволенням констатував, що „у Російської Православної Церкви склався унікальний досвід партнерства з державою“.

Ба – цей досвід старий, як світ. Ще Володимир Соловйов у своїй знаменитій „Російській ідеї“ писав, що православ'я в Росії на словах визнається основою національного життя, „але це тільки для того, щоб впевняти, що Церква є тільки у нас і що ми маємо монополію віри і християнського життя. Таким чином Церква, котра насправді є непорушною скелею вселенської єдности і солідарности, стає для Росії паладіюмом вузького національного партикуляризму, а нерідко навіть зброєю еґоїстичної і людиноненависницької політики“.

Саме у той день, 29 червня, в Москві відбувався Архієрейський собор і на ньому безпосередньо заторкувалося українське питання. Патріярх Алексій II висловив невдоволення з того приводу, що державний провід України переймається станом українського православ'я. Це лише Москві дозволяється партнерство Церкви з державою, Україні ж – ні. Україні дозволяється лише одне – руки по швах і очі долу перед агонійно-сліпучими спалахами з вікон „Третього Риму“.

Характерним є документ, ухвалений на засіданні Священного Синоду Української Православної Церкви МП 16 липня, – лист до Верховного Архиєпископа Української Греко-Католицької Церкви Любомира кардинала Гузара, з „милою“ пропозицією розпустити цю „унійну“ Церкву, бо вона „не має права вступати в будь-які канонічні чи літургійні об'єднання, які суперечать канонічним нормативам Католицької Церкви...“.

Ця релігійна (радше – антирелігійна) активність Москви напередодні святкування 1020-річчя хрещення Київської Русі не могла не насторожити Варфоломія I. Ще до його приїзду в Україну Константинопіль заявив, що Патріярх не проголошуватме про входження УПЦ Київського патріярхату під омофор вселенського православ'я.

Алексій II тим часом надіслав листи в усі помісні Православні Церкви, остерігаючи їх, що заходи з відзначення 1020-річчя хрещення Київської Русі можуть бути використані, щоб розколоти українське православ'я, маючи на увазі процес, який в Україні вже почався і якого Москві не спинити – процес об'єднання православних гілок в єдину помісну Українську Православну Церкву.

Архієрейський собор УПЦ Київського патріярхату, який відбувся 18 липня, визнав Вселенський патріярхат своєю Матір'ю-Церквою і висловив надію, що Константинопіль „здатен помогти Українській Церкві вирішити її болючі проблеми“.

Початки...

(Закінчення зі стор. 5)

(1908-1912), а після неї цей пост отримала Марія Білик (1912-1920) і Марія Ольшаницька (1920-1925). На додаток, згідно з постановою 14-ої конвенції УНСоюзу (22-27 жовтня 1917 року), на 18 членів його Головного уряду мали увійти до нього три жінки.

Збільшення кількости жінок у проводі Українського Народного Союзу треба пояснити зростом їх членства в його окремих жіночих відділах-сестрицтвах. Вони, ці сестрицтва, працювали у своїх вузьких рамках і не мали впливу на ширші кола нашого жіноцтва в Америці. Цей недолік виповнила до деякої міри створена у грудні 1921 року в Ню-Йорку „Жіноча громада“ – з завданням збирати фонди на допомогу інвалідам, „Лізі українських жінок“ у Львові та „Українському жіночому комітетові для помочі раненим жовнірам“ у Відні.

Рушійною силою у праці „Жіночої громади“ була Марія Татаринська-Скубова. Приїхавши в Америку вперше у 1907 році, вона причинилася до постання в Ню-Йорку товариства „Українська бесіда“ з бібліотекою і театральним гуртком. Тоді таки вона вступила у члени американської організації „Лейдіс енд сосаєті“ і за її посередництвом помогла врятувати численних українських дівчат, що потрапили в руки нечесних аґентів. В 1914 році М. Скубова виїхала в Галичину, працювала медсестрою в Австрійській армії, потрапила в російський полон, потім працювала медсестрою в Тернополі, а в 1921 році вернулася в Америку. Восени 1930 року М. Скубова ще раз побувала в Галичині, була свідком горезвісної польської „пацифікації“ зібрала багато матеріялів про польські звірства й розповідала про них на різних зборах, вернувшись втрете в Америку.

Український жіночий рух в Америці пройшов нелегкий шлях розвитку Наполегливим закликам „Свободи“ і сприянню Українського Народного Союзу треба завдячувати пробудження нашого жіноцтва з інертности і зневохоти та створення „Сестрицтва св. Ольги“, нашої першої жіночої організації.

Цей скромний початок, потім праця окремих згаданих тут жінок, віча, прицерковні сестрицтва та окремі жіночі відділи при УНСоюзі привели врешті-решт до усвідомлення потреби об'єднаної жіночої організації. Таким чином, з маленького зернятка „Сестрицтва св. Ольги“ виросло у травні 1925 року велике дерево – „Союз українок Америки“, що став гордістю всієї української спільноти.

ДЯКУЄМО!

З глибокою вдячністю, хочемо висловити нашу сердечну подяку всім працівникам Союзівки та цім добродіям Українського Фестивалю Культури який відбувся 11-13го липня, 2008.

Екзекутива Українського Народного Союзу

Лариса Бек	Таня Благітка	Аніса Тершаковець	Богдан Пузик
Андрій Кейд	Марії Кейд	Андрій Цимбал	Іван Шматалога
Іко Данилюк	Христина Данилюк	Пані Данилюк	Оксана Станко
Марія Дрич	Ольга Дровдович	Орест Федаш	Зіна Стецик
Каті Ґоргам	Саша Ґутмахер	Стефа Гаврилюк	Славко Тисяк
Роман Гаврилюк	Макцін Гайден	Ґлорія Горбата	Біл Свяць
Доналд Горбатий	Оля Григораш	Віросплав Григорчак	Сергій Наливайко
Михайло Ядлецький	Святослава Качарай	Микола Кобрин	Евген Осціславський
Стефан Костецький	Ангелина Козак	Матвій Козяк	Ева Панчишин
Оксана Кривулич	Мирон Кривулич	Христя Кукуруза	Христина Петерс
Текля Курило	Алекс Лемега	Санді Лемега	Богданна Пузик
Влодко Лемега	Христина Лев	Мая Лев	Соня Семанишин
Союз Українок, від. 95	Нестор Паславський	Аня Богачевська-Лонкевич	Андрій Соневицький
Кіра Миськів	Влодко Наливайко	Микола Процюк	Андрій Стасів
Андрій Олинець	Лярисса Оприск	Андру Шмідт	Марко Шмерековський
Марія Осціславська	Джей Палилик	Оксана Тритяк	Група Українців з Брукліну
Марія Панчишин	Лонгин Старух	Рута Лев	Олеся Лев
Андрій Стефанишин			

Побачимось наступного року на фестивалі!

July 16-19, 2009*

*дата може змінитися

СПОРТ

Відбулася Українська діяспорна олімпіяда

У „Свободі" (ч. 30) було вміщено звіт про IV Українську діяспорну олімпіяду, що відбулася 4-6 липня в Пенсильванії. Нижче вміщуємо індивідуальні висліди змагань з плавання і легкої атлетики.

Висліди запливів, в ярдах

Юнаки 13-14-річні
100 ярдів змінним стилем:
1. Данило Слиж („Ч. Січ") – 1:12.99
2. Марко Гансен („Ч. Січ") – 1:15.69
3. Адріян Вовк (Пласт, Вашінґтон) – 1:18.55.
Юначки 13-14-річні
100 ярдів змінним:
1. Леся Олесницька („Ч. Січ") – 1:14.89
2. Марта Черпак („Ч. Січ") – 1:19.23
3. Кейт Васьків („Тризуб") – 1:27.11.
Юнаки 15-річні
100 ярдів змінним:
1. Михайло Чариш (Пласт) – 57.38
2. Ґреґорі Фат („Тризуб") – 1:04.20
3. Павло Тершаковець („Тризуб") – 1:12.75.
Юначки 15-річні
100 ярдів змінним:
1. Адріяна Лесюк („Тризуб") – 1:10.57
2. Христина Лесюк („Тризуб") – 1:17.71
Хлопці 8-річні
25 ярдів вільним стилем:
1. Ліо Гоцко (Пласт) – 38.19
Дівчата 8-річні
25 ярдів вільним:
1. Софія Поліщук („Ч. Січ") – 20.26
2. Адріяна Гірняк („Ч. Січ") – 23.32
3. Христина Ольховецька („Тризуб") – 29.08
Хлопці 9-10-річні
25 ярдів вільним
1. Микола Мосуряк („Ч. Січ") – 16.22
2. Степан Васьків („Тризуб") – 20.26
Дівчата 9-10-річні
25 ярдів:
1. Юліяна Гірняк („Ч. Січ") 19.07.
Хлопці 11-12-річні
25 ярдів вільним:
1. Павло Козак („Ч. Січ") – 15.40
2. Стефан Олесницький („Ч. Січ") – 17.20
3. Максим Бондаренко („Ч. Січ") – 19.32
Юнаки 13-14-річні
50 ярдів вільним:
1. Андрій Биц (СУМ, Дітройт) – 28.25
2. Андрій Слиж („Ч. Січ") – 29.87
3. Андрій Вовк (Пласт, Вашінґтон) – 19.32
Юначки 13-14-річні
50 ярдів вільним:
1.Анна Бенко („Карпати", Торонто) – 26.23
2. Влада Каґан („Ч. Січ") – 27.12
3. Леся Олесницька („Ч. Січ") – 29.01
Юнаки 15-річні і старші
50 ярдів вільним:
1. Василько Макар („Ч. Січ") – 24.47
2. Марко Макар („Ч. Січ") – 25.36
3. Марко Слиж („Ч. Січ") – 26.23
Юначки 15 років і вище
50 ярдів вільним:
1. Адріяна Лесюк („Тризуб") – 27.65
2. Надя Корсун („Тризуб") – 32.34
Хлопці 9-10-річні
50 ярдів вільним:
1. Олесь Поліщук („Ч. Січ") – 44.99
2. Степан Васьків („Тризуб") – 49.35
Хлопці 11-12-річні
50 ярдів вільним:
1. Марко Гансен („Ч. Січ") – 29.54
2. Адріян Вовк (Пласт) – 30.74
3. Максим Бондаренко („Ч. Січ") – 45.63
Дівчата 11-12 років
50 ярдів вільним:
1. Катерина Ноженко („Ч. Січ") – 33.78

Юнаки 13-14-річні
горілиць 50 ярдів:
1. Данило Слиж („Ч. Січ") – 35.09
2. Михайло Тершаковець („Тризуб") – 46.50
3. Андрій Вовк (Пласт, Вашінґтон) 54.53
Юначки 13-14-річні
50 ярдів горілиць:
1. Марта Черпак („Ч. Січ") – 38.49
2. Кейт Васьків („Тризуб") – 40.08
Юнаки 15-річні
50 ярдів горілиць:
1. Ґреґорі Фат („Тризуб") – 28.63
2. Василько Макар („Ч. Січ") – 29.40
3. Антін Токарчик („Тризуб") – 32.30
Юначки 15-річні
50 ярдів горілиць:
1. Христина Лесюк („Тризуб") – 35.59
Хлопці 8-річні
25 ярдів горілиць:
1.Лео Гоцко (Пласт) – 42.16
Дівчата 8-річні
25 ярдів горілиць:
1. Христина Ольховецька („Тризуб") – 33.30
Хлопці 9-10-річні
25 ярдів горілиць:
1. Микола Мосуряк („Ч. Січ") – 22.06
2. Степан Васьків („Тризуб" 25.68
Хлопці 11-12-річні
25 ярдів горілиць:
1. Ігор Полуянський („Ч. Січ") – 17.24
2. Максим Бондаренко („Ч. Січ") – 23.92
3. Микола Мацелко („Тризуб") – 24.05
Юнаки 13-14-річні
50 ярдів грудним стилем:
1. Данило Слиж („Ч. Січ") – 36.84
2. Андрій Биц (СУМ, Дітройт) – 37.65
3. Андрій Слиж („Ч. Січ") – 39.48
Юнаки 15-річні
50 ярдів грудним:
1. Михайло Чариш (Пласт) – 29.18
2. Марко Слиж („Ч. Січ") – 33.76
3. Павло Тершаковець („Тризуб") – 35.98
Хлопці 8-річні
25 ярдів грудним:
1. Лео Гоцко (Пласт) – 44.27
Дівчата 8-річні
25 ярдів грудним:
1. Софія Поліщук („Ч. Січ") – 23.95
2. Христина Ольховецька („Тризуб") – 40.55
Хлопці 8-річні
25 ярдів грудним:
1. Олесь Поліщук („Ч. Січ") – 22.90
2. Микола Мосуряк („Ч. Січ") – 24.03
Хлопці 11-12 років
25 ярдів грудним:
1. Павло Козак („Ч. Січ") – 18.73
2. Стефан Олесницький („Ч. Січ") – 22.33
3. Микола Мацелко („Тризуб") – 22.76

Переможці шахового турніру (зліва) о. Мар'ян Процик, Петро Радомський, Степан Стойко.

Дівчата 11-12-річні
25 ярдів грудним:
1. Катерина Ноженко („Ч. Січ") – 19.17
Юнаки 13-14-річні
100 ярдів вільним:
1. Андрій Биц (СУМ, Дітройт) – 1:05.10
2. Андрій Слиж („Ч. Січ") – 1:09.52
Юначки 13-14-річні
100 ярдів вільним:
1. Анна Бенко („Карпати", Торонто) – 57.78
2. Влада Каґан („Ч. Січ") – 1:01.28
3. Леся Олесницька („Ч. Січ") – 1:01.85
Юнаки 15-річні
100 ярдів вільним:
1. Михайло Чариш (Пласт) – 50.03
2. Марко Макар („Ч. Січ") – 57.28
3. Антін Токарчик („Тризуб") – 1:01.14
Юначки 15-річні і старші
100 ярдів вільним:
1. Адріяна Лесюк („Тризуб") – 1:02.30
Дівчата 8-річні
25 ярдів метеликом:
1. Софія Поліщук („Ч. Січ") – 25.27
Хлопці 9-10-річні
25 ярдів метеликом:
1. Олесь Поліщук („Ч. Січ") – 22.67
Хлопці 11-12-річні
25 ярдів метеликом:
1. Адріян Вовк (Пласт, Вашінґтон) – 15.37
2. Ігор Полуянський („Ч. Січ") – 16.09
3. Стефан Олесницький („Ч. Січ") – 21.54
Дівчата 11-12-річні
25 ярдів метеликом:
1. Катерина Ноженко – („Ч. Січ")
Юнаки 13-14-річні
50 ярдів метеликом:
1. Марко Гансен („Ч. Січ") – 35.49
2. Михайло Тершаковець („Тризуб") – 46.21
Юначки 13-14-річні
50 ярдів метеликом:
1. Анна Бенко („Карпати", Торонто) – 29.81
2. Влада Каґан („Ч. Січ") – 37.70
Юнаки 15-річні і вище:
50 ярдів метеликом:
1. Василько Макар („Ч. Січ") – 26.56
2. Ґреґорі Фат („Тризуб") – 26.71
3. Антін Токарчик („Тризуб") – 30.34
Юначки 15-річні, метеликом
1. Христина Лесюк („Тризуб") – 32.13

Висліди переможців з легкої атлетики

Хлопці 9-10-річні, біг 100 м:
1. Матвій Ґорлоф („Ч. Січ") – 16.59
2. Марко Андріян („Ч. Січ") – 16.91
3. Микола Масуряк („Ч. Січ") – 17.31
Дівчата 9-10-річні, біг 100 м:
1. Терлецька Адріяна („Ч. Січ") – 15.85
2. Юліяна Гірняк („Ч. Січ") – 17.75
3. Діяна Завадівська („Ч. Січ") – 18.32
Хлопці 11-12-річні, біг 100 м:
1. Роман Сташишин („Ч. Січ") – 15.97
2. Олександер Гірняк („Ч. Січ") – 16.92
3. Микола Паславський („Ч. Січ") – 17.13
Юнаки 13-14-річні, біг 100 м:
1. Адам Андріян („Ч. Січ") – 13.18
2. Андрій Вовк (Пласт, Вашінґтон) – 15.90
3. Адам Вовк (Пласт, Вашінґтон) – 16.50
Хлопці 9-10-річні, біг 220 м:
1. Марко Андріян („Ч. Січ") – 37.13
2. Олесь Поліщук („Ч. Січ") – 42.47
3. Левко Гоцко (Пласт) – 50.09
Хлопці 11-12-річні, біг 220 м:
1. Роман Сташишин („Ч. Січ") – 35.06
2. Микола Паславський („Ч. Січ") – 38.28
3. Павло Козак („Ч. Січ") – 39.38
Дівчата 9-10-річні, біг 220 м:
1. Адріяна Терлецька („Ч. Січ") – 35.78
2. Лорііян Терлецька („Ч. Січ") – 39.63
3. Діяна Завадівська („Ч. Січ") – 40.35

Підсумки плавацьких змагань

Команди	*Медалі*	*Золоті*	*Срібні*	*Бронзові*
1. „Чорноморська Січ"	52	28	17	7
2. УСО „Тризуб"	28	8	11	9
3. Пласт, Вашінґтон	11	7	1	3
4. „Карпати", Торонто	3	3	0	0
5. СУМ, Дітройт	3	2	1	0

Переможці естафет з плавання

Хлопці 9-10-річні,	4x25 ярдів	– „Ч. Січ"
Хлопці 11-12-річні,	4x25 ярдів	– „Ч. Січ"
Дівчата 11-12-річні,	4x25 ярдів вільним стилем	– „Ч. Січ"
Юнаки 15-річні і старші,	4x50 ярдів змінним стилем	– „Ч. Січ"
Юначки 15-річні і старші,	4x50 ярдів	„Тризуб"

SELF RELIANCE NEW YORK FEDERAL CREDIT UNION

NOTICE TO THE FOLLOWING MEMBERS TO CLAIM THEIR ACCOUNTS by OCTOBER 31, 2008
or the funds will be released to one of the following entities, depending on member's last known address on record at Self Reliance New York Federal Credit Union:
NEW YORK - State Controller, Office of Unclaimed Funds; **NEW JERSEY** - Division of Taxation, Unclaimed Property; **CONNECTICUT** - Office of State Treasurer, Unclaimed Property Division; **NORTH CAROLINA** - Stated Land Department, Unclaimed Property Division; **CALIFORNIA** - Division of Collections, Bureau of Unclaimed Property; **COLORADO -** Unclaimed Property Division; **FLORIDA -** Bureau of Unclaimed Property; **MAINE -** State Treasurer's Office; **PENNSYLVANIA -** Bureau of Unclaimed Property; **TENNESSEE -** Treasury Department; **TEXAS -** Texas Comptroller of Public Accounts; **VERMONT -** Office of the State Treasurer; **VIRGINIA -** Department of the Treasury

A one time $25 escheatment fee will be assessed on each account by the Credit Union at this time. To reactivate your account please contact one of our conveniently located branch offices.

AKHOBADZE, NANA	DUMANSKAJA, TATJANA	ILLICHOV, VIKTOR	LERNER, ROY S.	PROTAS, LYUBOV M.	SWIATEK, JOSEPH F.
ANDREIKEVICH, KIRYL	DUNSKI, TOMASZ	IOFIS, DIANA	LESNIAK, JAN	PSHYK, MYROSLAV	SYDORAK, ORESTA
ANDREITCHUK, ANDRIJ	DUOBA, GEDIMINAS	ISAK, MYKHAYLO	LESZCZYNSKI, CHRISTOPHER	PUCHACZEWSKA, MALGORZATA	SYNYCYA, OKSANA
ANDREYEV, IGOR	DYJAK M.DE OCA, TAWA J.	IVANIOUK, ROMAN	LICHTCHOUK, NATALIA	PYLYPENKO, SERGIY	SYTCHEVA, SVETLANA
ANTCHOUTINA, LIOUBOV	DZIEWIT, KRZYSZTOF	JABUREK, LESTER	LOPEZ, ANDREW	PYSARENKO, SONIA	SZKAFAROWSKY, STEFAN
ARAKELYAN, SARKIS S.	ERCHOV, IGOR	JAKUBOWICZ, TOMASZ	LOPEZ, KATARZYNA	ROCHE, LARYSSA M.	SZLESZYNSKI, REGINA K.
AVRUTSKY, GENEVIEVE	EVANOCHKO, MICHAEL S.	JOZEK, MIROSLAV	LUKASEVICS VIKTORS	ROSPOPA, MAGDALYNA	TCHEPEL, SERGUEI
AVRUTSKY, MICHAEL	EZRATY, SCOTT M.	JUZWIAK, ANETA	LUTSYV, NATALIA	ROSZKOWSKI, IRENEUSZ	TERESHCHENKO, TAMARA
BABIJ, WALTER	FALKOWSKA, JADWIGA	KACHKINA, ELENA	LYSSENKO, ARTEM	ROUBANOVITCH, VIKTOR	TESAK, SERGEII
BABINSKY, LEONID	FEDIOUNINA, VALENTINA	KACHNYKEWYCH, VERA	LYSYUK, VOLODYMYR	RUD, MARIA	TKACHENKO, NATALIYA
BAMBROSCH, ANNA	FEDYANINA, NATALYA	KALINIUK, OLGA	MAKAREWYCZ, KONSTANTYN	RYBAK, OKSANA	TKACHENKO, YURIJ P,
BANASIK, EUGENIUZ	FIGACZ, KHRISTA	KAPIT, ELLEN	MAKSON, ANNA	RYCHLAK, IRENEUSZ	TKACHUK, LYUBOMYR
BANDURKA, GANNA	FISZER, STANISLAWA	KARAVANOVITCH, BOGDAN	MALTSEV, SERGIY	RYDZEWSKI, BOGDAN	TKACZ, ZENON
BARDYN, ROMAN	FORST, KRYSTYNA B.	KASSATKINE, VLADIMIR	MARIEVSKAIA, OLGA	SAARINEN, OLGA	TOKAR, YURY
BASHMET, MIKHAIL	FOUTCHENKO, ANNA	KAZADAROVA, TAMARA	MICKEVICIENE, BIRUTE T.	SABYLIN, OLEKSANDR	TOLSON, ELENA
BELKOVSKYY, YURIY	GAIDOUTCHKO, PAVEL	KEVLIN, LYUDMYLA	MIKLACHTCHOUK, ROMAN	SALMAN, OLGA	TOMASHOSKY, PAUL
BEREGOVIY, SERGIY	GALAN, IGOR I.	KHAR, OLEG-MIRON	MITRINGA, MOTRIA M.	SALNIKOVA, GALINA	TRIFUNOVIC, NATALJA
BIEDRON, WIESLAW	GALAS, JULIANNA	KHARCHENKO, VOLODYMYR	MOLNAR, JOSZEFNE	SARNOV, IGOR	TRYKUR, FEDIR
BIRYUKOVICH, VALENTINA	GALECKI, JOZEF	KHATSKO, YOSYP	MUSELIANI, VAKHTANG	SAVCHUK, STANISLAV	TSOMYK, OLEG
BOBOWSKA, RENATA	GARAN, DANIEL	KHAYBULLIN, KHALIL	NASTUNEY, OLENA	SAVOUN, IGOR	TUCHAPSKAYA, MARIYA
BODNAR, MIROSLAW	GARBOUZOVA, OLGA	KHIMITCH, MIROSLAV	NIKITYN, DMITRI	SAWKA, HANNA I	TURBABA, TETYANA
BOGDANOV, JURI	GAYDUCHOK, IHOR	KHIMYAK, VASYL	NIKONOV, YURI	SEMCZUK, PETER P.	TUZ, ANDRIY
BOHDANOWYCZ, NATALKA	GAYOVYY, VASYL	KHVALINA, GANNA	NIWELT, ANTONI	SERDYUKOV, VALENTIN	VARHA, ATTILA
BOITCHOUK, EVGUENI	GERBOUT, ANNA	KHVUST, MYKHAYLO	NOVICOV, IULIA	SERGEYEW, SERGEY	VASSILENKO, VASSILI
BONDRABURA, LEONID	GLOBA, TATIANA	KIMAK, VIKTOR	NOVYTSKY, MYKOLA	SHCHEGELSKIY, VASYL	VATAMANYUK, SVIATOSLAV
BOROVETS, IHOR	GLOGOWSKI, JAN	KIYAEVA, ELENA	NOWAK, ARTUR	SHCHUROVSKIY, ANATOLIY A.	VLASSOVA-VLASSI, VERA
BOUDANOVA, OLGA	GNYP, IGOR	KLUN, ROMAN E.	ODARITCHEV, NIKOLAI	SHCHUROVSKIY, GEORGE A.	VORONCZENKO, ANASTAZIA
BOUNDZIAK, MYKHAIL	GOBENKO, PAVLO	KNYR, VOLODYMYR	ODINOKOVA, GALINA	SHEREMETEVA, LUBOV	VOROTNYAK, ROMAN
BRODOWSKI, ADAM	GOLOVKO, VELENTYNA	KOMARCHUK, HALYNA	OGIJENKO, ANATOLE	SHESTOVSKA, LIUDMYLA	VUKIC, SLAVKO
BRON, RITA	GOLUBENKO, ALEXANDER	KONDRACIUK, MIECZYSLAW	OKHRIMIOUK, LEV	SHIN, JILL	WESOLOWSKA, ALICJA W.
BRYNIARSKA, JOLANRTA	GOUBTCHYN, LIOUBOMYR	KONRAD, KAREL	OLIYNYK, VALERIE	SHINKAR, ILONA	WINCIG, BERNARD
BUCHAK, SVITLANA	GOUMENTCHOUK, VIKTORE	KORASADOWICZ, JOSEPH	ONOPRIYENKO, LYUDMILA	SHKILKO, GENNADY	WINFIELD, MARY B.
CAMACHO, SALOMOU	GOVOROV, VADIM G.	KORNEEVA, IRINA	ORWICZ, TADEUSZ	SHTOGRYN, PETRO	WOROBEC, ROBERT
CARSON, MATHEW	GRICHIN, GEORGIY	KORNEITCHOUK, SERGEI	OSIPOVICH, SERGEI	SILENKO, GALYNA	WOWK, TANIA M.
CATAQUET, JUSTINA P.	GUBA, LYUDMYLA	KOROLIV, VITALI	PANTALIONOVA, TATIANA	SIREDZHUK, OLENA	WOWK, NICHOLAS T.
CHARAPOVA, NADEZHDA	GUBENKO, ALEXANDR	KOROLTCHOUK, OLEG	PARUCH, JAN	SKOVORODKO, OLEG	WROBLEWSKA, IRENA
CHEPEL, MARIYA	GUIZATOULINE, RAFAIL	KOS, ANNA	PEKAL, MARIOLA	SKULSKYY, VASYL	YOURTCHAK, LIOUBOV D.
CHORNODIDENKO, VADIM	GUT, STEFANIA	KOSOVICH, DUSHAN R.	PELEKHATCH, SVETLANA	SLIPYJ, BOHDAN	YURCHAK, VOLODIMIR
CIOLLI, FRANK A.	HANIAK, DANIEL E.	KOSZUSHKO, KHRISTINA	PEREPELYUK, VOLODYMYR	SLYWOTZKY, CHRYSTIA	YURKEVYCH, VALENTYNA
CZAJKOWSKI, BOGUSLAW	HANYCZ, GEORGE I.	KOTSABA, ARTOUR	PESTOVNIKOVA, SVITLANA	SMIRNOVA, ANNA	YURKIN, VOLODYMYR
CZUPRYNSKA, EWA	HARKUSCHA, ANDREW	KOULIKOV, ROUDOLF	PESTOVNIKOVA, TETYANA	SMYSH, VASYL	ZADORETZKY, CATHERINE E.
DACHKOVITCH, ROMAN	HARVEY, NATALIA	KOUS, MIROSLAV	PETRICHENKO, VYACHESLAV	SOCHATSKY, OREST	ZAITSEVA, NATALIA
DEMARCUKS, SERGEJS	HAYDAY, EVDOKIYA	KOUVAEVA, TAMARA	PETROUK, GRIGORI	SOKOLOVSKAIA, GALINA	ZALIZNYAK, TAMARA L.
DEMBOWSKI, LEO	HEIN, MICHAEL	KOVALCHUK, YAROSLAV	PETROVA, IRINA	SOLOVCHUK, OLGA	ZAREMBA, MIROSLAW
DEREVIANKO, NATALIIA	HELUSKA, ANNA	KOZACHENKO, IWAN PETROVYCH	PETROVA, VIKTORIYA	SOTNIKOV, IGOR	ZAWERUCHA, DEMETRO
DEREVYANKIN, YURIY V.	HERMAN, SVITLANA	KRAL, HENRYK	PIDHURSKA, IRYNA	STANKEVYCH, YURIY	ZBIERSKA, MONIKA E.
DJORDJEVIC, ANDRIJA	HIRAK, ALEXANDER Y.	KRAVETS, VICTOR	PIDHURSKYY, OLEKSANDR	STASHCHYSHYN, NATALIA	ZBITKOVSKI, IAROSLAV
DOLGOV, IOURI	HOLY SPIRIT SCHOLARSHIP FUND	KRISHTOPIN, ANDREI	PIKH, IRYNA	STECENKO, GEORGE	ZEKONIS, OVIDIJUS
DOROJYNSKA, GALINA	HORNYCKI, OLGA	KUNCEWICZ-POPEL, DANUTA M.	PILTENKO, MAXYM	STEFINYN, MARIA	ZELEM, JOHN P.
DOTSENKO, ANDREI	HORYNOVA, EVA	KURYLYSHYN, STEPAN	PIZ, MYROSLAV	STEPANYSHCHEVA, IRYNA	ZHDANOV, VOLODYMYR
DOUBINSKAIA, RIMMA	HRYNCUK, BOHDAN	KURYSHEV, YEVGEN	PODERVYANSKYY, OLEKSANDR	STETSENKO, SERGIY	ZHELYEZKO, LYUBOV
DOUMKINE, IVAN	HRYTSYK, PETRO	KURYWCHAK, MYRON	POGONOWSKI, JACEK	STRISHAK, ANDRE	ZHURBA, YAKIV
DUBOVA, NESA	HUDYAKOV, SERGII	KUSHNIR, LEONID	POTOVINA, OLENA	STSERYNZAT, ALIAKSANDR	ZILHALOVA, MARIYA
DUBOVICI, SIMONA I.	HUGEL, EUGENE	KUZIEMKA, MARIA	POTRAPELUK, ANDREJ	STYPULKOWSKI, MIECZYSLAW	ZINYTCH, IVANNA
DUBOVICI, VASILE	HUGHES, ALEKSANDRA	KUZMENKO, LYUBOV	POUCHKAREVA, MARGARITA	SUDYLO, IRENE	ZVARYCH, BOHDANA
DUDA, OLHA	HULEWICZ, KAROLINA B.	KWASNIK, WALDEMAR	PROCHURSKA, NATALIE	SULLIVAN, SHEILA A.	
DUISEBAYEVA, GULNARA	ICHBOULATOV, AZAT	KYADIKOVA, KHADISHAT	PROKOPOV, IGOR	SUPINSKA, MARZENA	

Самопоміч Нью Йорк

MAIN OFFICE:
108 Second Avenue
New York, NY 10003
Phone: 212 473-7310
Fax: 212 473-7310

KERHONKSON:
6325 Route 209
Kerhonkson, NY12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

UNIONDALE :
226 Uniondale Ave,
Uniondale, NY 11553
Tel: 516 565-2393
Fax: 516 565-2097

ASTORIA :
32-01 31st Ave.
Astoria, NY 11106
Tel: 718 626-0506
Fax: 718 626-0458

LINDENHURST:
225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631 867-5990
Fax: 631 867-5989

Outside NYC call toll free: 1-888-SELFREL ♦ Visit our Website: www.selfrelianceny.org ♦ E-mail: info@selfrelianceny.org

ПОВІДОМЛЕННЯ

для членів 102-го відділу УНСоюзу

З днем 1-го серпня 2008 року обов’язки секретаря 102-го відділу перебрав новий секретар

д-р ЗЕНОН ГОЛУБЕЦЬ

Просимо членів звертатися у всіх справах членства та забезпечення в УНСоюзі на адресу:

Dr. Zenon M. Holubec
5566 Pearl Road
Parma, OH 44129
(440) 888-9995

Українці брали участь у маратоні

В неділю, 27 липня, в Нью-Йорку відбулася значна спортивна подія – напівмаратон, в якому 21-кілометрову відстань подолали 10,506 учасників з усіх 50 американських штатів і також з 35 інших країн світу. Спортивні коментатори передбачають, що найуспішніших учасників нюйорського напівмаратону, швидше за все, побачимо невдовзі серед змагунів Олімпіяди в Пекіні. Серед бігунів на довгі дистанції, звичайно ж, мусять знайтися й українці. Фотооб’єктив нашого читача Петра Медведя якраз виокремив одного з них. Це Степан Слуцький, випусковий редактор нью-йоркської „Національної трибуни“ (на світлині праворуч – перший в бігу). Його позапрофесійне захоплення – спортивне орієнтування, він декілька разів перемагав на чемпіонатах Европи.

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
нашого найдорожчого
БАТЬКА і ДІДА

СВ. П.

інж. ІВАНА МОКРІВСЬКОГО

який відійшов у вічність 3 липня 2008 р.

буде відправлена

СВЯТА ЛІТУРГІЯ та ПАНАХИДА

в понеділок, 11 серпня 2008 р. о год. 8:30 ранку

в Українській католицькій церкві св. Юра в Нью-Йорку.

Вічна Йому пам'ять!

В першу болючу річницю смерти
найдорожчого БАТЬКА і ДІДУСЯ

СВ. П.

д-ра ІРИНЕЯ ТЕМНИЦЬКОГО

відбудуться ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ
5-го серпня 2008 р. в церквах:

св. о. Миколая в Пассейку, Н.Дж. о 8:00 ранку
св. Івана Хрестителя у Гантері, Н.Й. о 9:00 ранку
св. Івана Хрестителя у Випані, Н.Дж. о 7:45 ранку

ПОДЯКА

Сердечна подяка родині, приятелям та знайомим, що своєю численною участю в похоронних відправах вшанували пам'ять нашого найдорожчого Батька.

Усім щиро дякуємо за співчуття, молитви, квіти, розради та пожертви на пластову оселю „Вовча Тропа". Хай Всемогучий Господь винагородить Вас усіх своїми щедрими ласками.

На пластову оселю „Вовча Тропа" пожертвували:

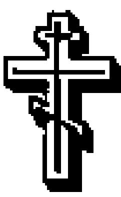
	$500	Борис і Міряся Михальчаки
по	$300	Адам Морачевський, Юрій Морачевський
по	$250	Андрій і Марта Войтовичі, Микола і Марійка Михальчаки, Оксана Кузьмак, Андрій і Христя Филиповичі
по	$200	Роксана і Андрій Кизики, Марія Бакалець, Теодозій і Любомира Крупи
по	$150	Адя і Орест Федаші, Марта Рудик
по	$100	Ореста Федун, Олекса і Ляриса Біланюки, Богдан і Дарія Курилки, Роман Волчук, Ліда і Юрій Гуки, Оля і Тарас Гунчаки, Віра і Юрій Попелі, Зірка і Роман Воронки, Володимир і Христина Баранецькі, Михайло і Світлана Левки, Тарас Сохан, Богдан і Ліда Гайдучки, Тереса Бень, Інґа Шморгун, Володимир і Марілин Шарки, Борис і Ліда Буняки, Марійка Мартинюк, Александер і Ксеня Салевичі, Юрій і Христя Крижанівські, Богдан і Богданна Худьо, Петруся і Нестор Паславські, Аня і Тиміш Гнатейки
	$60	Богдан і Наталія Поритки
по	$50	Ірина Купчинська, Богдан і Марта Ковчі, Юрій і Дарія Турянські, Ілля і Марія Шевчуки, Наталка і Анастазія Грибовичі, Наталка Титла, Юрій і Галина Киселевські, Богдан і Ліда Крамарчуки, Михайло і Ліда Целюхи, Христя Котляр, Андрій і Рома Гадзевичі, Володимир і Богданна Гнатківські, Віра і Остап Тершаківці, Дарка і Джосеф Патті, Соня і Петро Бокали, Христя і Юрій Ференцевичі, Микола і Оксана Яремки, Марія і Ричард Джейкенс, Ірка і Рон Долл, Леся Ганас, Орест і Дарка Пенцаки, Рома і Нестор Максимовичі, Ліда і Олекса Черниченки, Ядвига Дяченко, Теодор і Оксана Боднари, Уліта Ольшанівська, Лада Ліщинська, Александра Ткач-Косик, Петро і Зірка Сьокали, Ірка Паславська, Катя і Юрко Стецюки, Неоніля Сохан, Анна Лапічак, Володимир і Юля Анастазієвські, Іван і Марія Борбичі
	$40	Стефан і Галя Кравчуки
по	$30	Корнелія Яворська, Ігор і Стефанія Королі
по	$25	Галя і Михайло Невмержицькі, Дарія Ременюк, Александра Мочула, Христина Янек, Юрко і Рома Шипайли, Роман і Богданна Стельмахи, Марта Боровик, Ігор і Наталія Раковські, Олег і Оленка Колодій
по	$20	Роман Левицький, Ерко і Оля Палидовичі, Тарас Василик, Ростислав і Анна Галабурди, Петро і Анна Велички

Сердечно дякуємо!

Згідно з бажанням батька, зложено його посмертні пожертви:

Український Музей в Ню Йорку	- $15,000
Українська Вільна Академія Наук	- $6,000
Смолоскип	- $6,000
Пластова Оселя „Вовча Тропа"	- $4,500
Український Вільний Університет	- $3,000
Наукове Товариство ім. Шевченка	- $3,000
Наукове Товариство ім. Шевченка (Україна)	- $3,000
Пластова Оселя „Сокіл" в Україні	- $3,000
Український Інститут Америки	- $3,000
Школа св. о. Миколая в Пассейку, Н. Дж.	- $3,000
Фонд Союзівки	- $3,000
Культурний Центер у Випані, Н. Дж.	- $3,000
Пластовий Курінь Бурлаків в Україні	- $1,500

Вічна Йому пам'ять!
Володимир з дружиною Меланією та з доньками Лярисою і Наталею
Юрко і Рома з дітьми Марком, Іванкою і Адріяном
Орест і Дарка з дітьми Христинкою і Павликом.

Парафія Української православної церкви св. Ап. Єв. Луки в місті Ворнерс, коло Сиракюз, Н. Й. з сумом повідомляє, що 31 травня 2008 р. на 86-му році життя відійшла у вічність вельмишановна і трудолюбива почесна голова сестрицтва Св. Кн. Ольги

СВ. П.

МАРФА КРАВЕЦЬ

Покійна народилася в Україні. До Америки прибула в 1950 р. з родиною. Вона була довголітня парафіянка церкви св. Ап. Єв. Луки і активна довголітня голова сестрицтва Св. Кн. Ольги при церкві. За Її працю була нагороджена Грамотою Благословення від Високопреосвященнішого Митрополита Мстислава (в той час).

Покійна залишила в глибокому смутку чоловіка Петра, з яким прожила 66 років. Всі похоронні відправи провів о. наст. Василь Сендега. Тіло Покійної похоронено на цвинтарі св. Ап. Єв. Луки в місті Ворнерс, Н. Й.

Вічна Їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 24 липня 2008 р.
відійшла у вічність наша найдорожча
ДРУЖИНА, МАМА і БУСЯ

СВ. П.

НАТАЛІЯ СОФІЯ ТАТУНЧАК

з дому ЯСІНСЬКА

нар. в Станиславові (Ів.-Франківськ).

ПАРАСТАС буде відправлений 1 серпня в похоронному заведенні Fletcher-Nasevich о 10 год. ранку.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в 11 год. в церкві св. Архистратига Михаїла, а відтак на цвинтарі Св. Марії в Jenkintown, PA.

Залишилися в глибокому смутку:

муж – ОМЕЛЯН
донька – ВІРА з мужем РОМАНОМ АНДРЕЙЧИКОМ
син – БОРИС з дружиною МАРІЙКОЮ
внуки – МАРКО АНДРЕЙЧИК з дружиною ЯРИНОЮ ЯКУБ'ЯК
– ІСЯ АНДРЕЙЧИК
– ТАМАРА ТАТУНЧАК з мужем JAMES CHO
– ОЛЕКСАНДР БОРИС ТАТУНЧАК
– УЛЯНА ТАТУНЧАК
сваха – ТАТІЯНА ПАВЛІЧКА з родиною
та родини– ЯСІНСЬКИХ, ЖЕЛЕХІВСЬКИХ, МУРОВАНИХ, КІНДРАЧУКІВ, САЛІТРІВ і ТАТУНЧАКІВ.

Просимо ласкаво згадати Покійну в своїх молитвах

Вічна Їй пам'ять!

У смутку повідомляємо, що на Великдень, 27 квітня 2008 р. відійшла у вічність наша найдорожча
МАМА і СЕСТРА

СВ. П.

АННА ДОБОШ

нар. 1 лютого 1924 р. в Івано-Франківську, Україна. Вдова по пок. Петрові. Дочка покійних Юрія і Юстини Урсуляк та сестра пок. Василя.

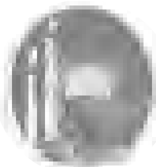
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в католицькій церкві св. Родини у Brentwood, TN. Покійна похована біля свого мужа Петра на Українському католицькому цвинтарі св. Івана в Пітсбурґу, Па.

Залишені у смутку:

донька	– ГЕЛЕНА М. ДОБОШ - HESS, Brentwood, TN
зять	– STUART ANDREWS HESS, Jr., Brentwood, TN
брати і сестри	– ІВАН, СОФІЯ, МАРІЯ і НАТАЛІЯ
похресник	– ІВАН КОЗАК, Пітсбурґ, Па.

Дякуємо тим, що несли домовину: Brian Hess, Christian Hess, Stuart A. Hess, John Kozak.

Вічна пам'ять нашій благословенній Мамі!

Пожертви в пам'ять Покійної можна складати на St. Basil College Seminary, Stamford, CT.

В ПЕРШУ СУМНУ І БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
відходу до вічности мого найдорожчого
ЧОЛОВІКА

СВ. П.

МИКОЛИ РАКУША

будуть відправлені

ПОМИНАЛЬНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

17 серпня 2008 р.

в церкві Успення Пресвятої Богородиці в Маямі
та
в катедрі св. Миколая в Чикаґо.

О молитви за спокій душі Покійного
просить дружина

ІРИНА

Вічная пам'ять!

Пластовий Курінь УПС *„Ті, що греблі рвуть"* ділиться сумною вісткою, що з волі Всевишнього відійшла на Вічну Ватру в суботу, 28 травня 2008 р.

СВ. П.

пл. сен. кер.

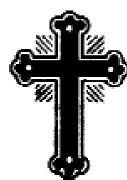
ЯРОСЛАВА БОЛЮХ

визначна пластова і громадська діячка в Австралії.

Колишня Станична пл. станиці у Вікторії і голова Пласт-Приюту, голова Станичної Ради та відповідальна за купівлю і розбудову пластової оселі „Сокіл".
Голова Комітету оборони прав людини, голова Українського Спортового Т-ва „Леви" і секретар Української Громади і СУА у Вікторії.
За невтомну працю в Пласті нагороджена орденом св. Юрія в сріблі і в золоті.
Цією дорогою висловлюємо глибоке співчуття Родині і громаді Австралії.

Вічна Їй пам'ять!

2-ий Курінь УПС
„Ті, що греблі рвуть"

Ділимося болючо сумною вісткою з друзями, приятелями, знайомими й українською громадою, що в п'ятницю, 25 липня 2008 р. несподівано відійшов від нас у Божу вічність найдорожчий і незабутній
МУЖ, ТАТО і ДІДУСЬ

СВ. П.

інж. ЄВГЕН ІВАШКІВ

Залишив у глибокому смутку:

дружину	– ЄВГЕНІЮ
сина	– ЛЕВА БОГДАНА з дружиною ТАЇСОЮ
онуків	– АДРІЯНА і ТОМУ
дочку	– СОФІЮ МАРТУ з мужем АДОНІСОМ ЯЦІВ
онуків	– ТАМАРУ і МАРКА
сватів	– ДАРІЮ і ВАСИЛЯ МАРКУСЬ
родину	– ІГОРЯ СМОЛІЯ з родиною, ближчу і дальшу родину.

ПОХОРОННІ ОБРЯДИ відбулись:

ПАНАХИДА – 30 липня в похоронному заведенні Петра Яреми;

ЗАУПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ – 31 липня в церкві св. Юра в Ню-Йорку. Тлінні останки покійного Євгена похоронено на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна Йому пам'ять!

Бажаючі, замість квітів на свіжу могилу, можуть скласти пожертви на Український Музей в Ню-Йорку, Українську католицьку церкву св. Юра в Ню-Йорку або Пласт.